

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

Kasım 2003, Yıl 7 Sayı:108 - Fiyatı: 600,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

HALK KARARLI: REJİMİN BASKILARI VE MÜDAHALELERİ DEĞİŞİMİ ENGELLEYEMEYECEKTİR

14 ARALIK'TA STATÜKO YIKILACAK

Başyazı Halkımız Kararlı

26 Aralık sürecini başlatan halkımız kararlı duruşuyla kesin değişimin önünde engel tanımaya-
cağını her geçen gün vurgulamak-
tadır.

Annan Planı'nın taraflara sunul-
masının ardından Denktaş rejiminin
bu plana karşı çıkışını protesto ve
kendilerinin kabul ettiğini tüm
taraflara duyurma amacıyla ilk defa
26 Aralık 2002'de başlatılan eylem-
lerin ardından yılmadan usanmadan
çalışan Kıbrıs Türk halkı gelinen
seçim sürecinde de kararlı
duruşunu sergileyerek BDH'yı ikti-
dara taşıyacağını sinyallerini ver-
mektedir. BDH'nın tüm gezilerine,
toplantılarına, gösteri ve şöenlerine
yoğun bir şekilde katılarak egemen-

lerin korkulu rüyası olmasını
sağlamıştır. Demokratik yolları elin-
den bırakmayan halkın önünde
yapacak pek bir şeyi olmayan ege-
menler ellerinde bulundurdıkları
devlet imkanlarının tüm olanaklarını
seferber ediyorlar.

Ankara Ticaret Odası'nın ege-
menlere seçim otobüsü gönderme-
si, BRT, ART ve Akdeniz TV'nin
olanaklarını tümüyle statüko hizme-
tine sunması, diğer taraftan Güven
Radyo gibi askerin radyolarını aley-
himize çalışma aracı olarak kul-
landırmaları bunlara en güzel örnek-
lerdir.

En son 24 Kasım günü GİRNE'de
seçim programı çerçevesinde bir
grup BDH milletvekili adayına polis

vasıtasıyla yapılan taciz de deyim
yerindeyse "rejimin dişlerini göster-
mesi" olarak yorumlanabilir.

Tüm bu gelişmelerle, rejimin,
statükonun baskıları halkımızın
kararlı duruşunun bir o kadar daha
kamçılanmakta olduğunun ifadesi
ise gene 24 Kasım'da GİRNE'de
rejimin BDH milletvekili adaylarına
dava okumasının ardından yüze
yakın kişinin Lefkoşa sokaklarına
dökülmesinde ve protesto eyle-
minde kendisini bulmuştur.

Halkın bu kararlı duruşu, barış
için her türlü demokratik yolun önün-
deki engeli tanımaması 14 Aralık'ın
ardındaki güzel günlerin uzak
olmadığının belirtisidir.

PARKA

22 KASIM 2002

"İşçi sınıfımız ve halkımız, dünya işçi sınıfı ve
halkları yeni bir partiye, kendine ait bir partiye, Kıbrıs
Sosyalist Partisi'ne kavuştu." ■ Sayfa 7'de

14 Aralık seçimleri yaklaşırken
Statükocuların Gerçek Yüzleri ortaya çıktı

■ Papadopolostan Denktaş'a destek atışı:
"Denktaş imzalarsa ben de imzalamaya
hazırım demedim"... ■ Sayfa 2'de

TERÖRİZM DEĞİL, İNSANLIĞA KARŞI
SAVAŞIN PARÇASI, KRİZ YÖNETİMİNİN ARACI

■ İnsanlığa en büyük hizmet, bunların iktidarı-
na en hızlı bir şekilde son vermekten, doğru-
dan demokrasiyi en hızlı bir şekilde kurmak-
tan geçer... ■ Sayfa 10'da

14 Aralık seçimleri yaklaşırken Statükocuların Gerçek Yüzleri ortaya çıktı

Papadopolostan Denkaş'a destek atışı: "Denkaş imzalarsa ben de imzalamaya hazırım demedim"

Politis gazetesine verdiği bir röportajda, kendisine Laheyde Denkaş imza atmış olsa siz imzalamayacak mıydınız sorusu sorulan Papadopoulos "Hayır böyle birşey söylemedim..."

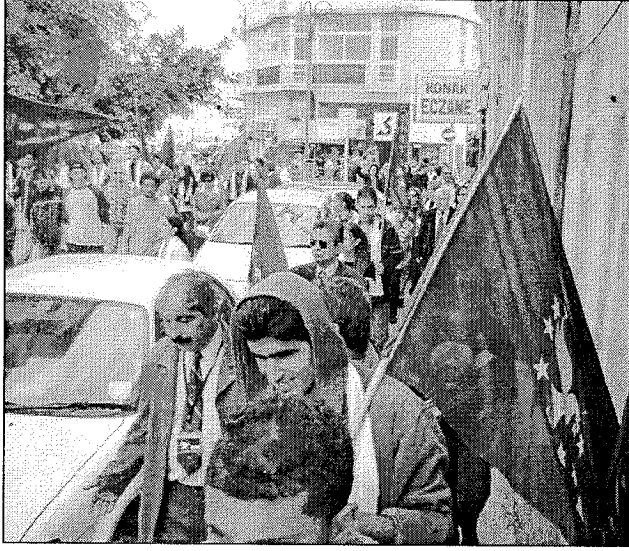
Denkaş imzalarsa ben de imzalamaya hazırım demedim. Bazıları benim

imza atmaya hazır olduğumu söylediler. Bunu kime söylemişim. Bütün ulusal konsey ordaydı, kime söylemişim."

Yani imzalamayacak mıydınız? "elbette ki imzalamayacaktım. Ortaya koyduğum noktaların planın iyileşmesi için gerekli olduğunu düşünüyorum. Çünkü plana imza atmamızla Kıbrıs Cumhuriyeti lav olurdu, o andan itibaren de uluslararası faaliyet olmazdı.

Devamlı verdiği mesaj Annan Planı'nın bu haliyle kendilerince kabul edilemez ifadesini taşımaktadır.

Tasos Papadopoulos'un bu açıklamayı yapmaktaki zamanlaması oldukça düşündürücüdür. Gerek Güney'deki gerekse Kuzey'deki statükocuların Kıbrıs sorununu çözmek istememe konusunda elbirliği ile çaba harcadıklarını açıkça ortaya koymaktadır.

Kıbrıs'ta Statüko'dan BDH'ya Saldırı

Girne:

Bugün sabah, 24 Kasım 2003, seçim propagandası amacıyla yanlarında 4 Girne milletvekili adayı da bulunan bir grup BDH'lı vatandaşlar polislin tacizine uğradı.

BDH Girne milletvekili adayı Esat Varoğlu'nun verdiği bilgiye göre polis grubu yaklaşarak burda duramayacaklarını bildirmiş. Gruptakiler de hareket halinde olduklarını ve durmak niyetleri olmadığını bildirince polis ellerindeki BDH Girne milletvekili adaylarının

adlarının yazılı olduğu bildirileri ve BDH bayraklarını sebep göstererek pankart açamayacaklarını ve bildiri de dağıtmayacaklarını itiraz ederlerse tutuklanacaklarını ifade ederek 4 milletvekili adayını tutukladı.

Daha sonra, karakolda kendilerine ayrı ayrı broşür dağıtma ve bayrak açma suçlamaları ile dava okunan BDH Girne milletvekili adayları serbest bırakıldılar.

Lefkoşa:

Daha önceden ayarlandığı üzere 24 Kasım sabahı eylem yapma kararında olan BDH Lefkoşa ekibi, Girne'de polislin BDH Girne milletvekili adaylarına karşı gerçekleştirdiği demokratik olmayan tutum karşısında daha bir coşkuyla BDH binasından hareketle Saray Önüne doğru yürüyüş yaptılar.

Kendi bayraklarını taşıyan BDH'lılar bu yürüyüş sırasında gene polis engeliyle bazı sokaklara alınmadılar. Bunlara rağmen büyük bir olgunluk ve kararlılıkla yürüyüşlerini tamamladılar.

İKİ UCU PİS DEYNEK

Canan Onurer

Geçtiğimiz günlerde duydum bu deyimi.

Bu sözü bir TV kanalının programında Kıbrıslı Türk bir işçi Lendra Palace sınır kapısını geçerken söyledi. Kanal görevlisinin, Rum tarafında işlemeyi ve şu anki statükoyu nasıl bulduğunu sorması üzerine verilen cevap bu oldu. İşçi kendi diliyle "İki ucu b...lu deynek... Şu anki statükoda zaten eziliyoruz, şimdi ise Rum tarafında eziliyoruz. Bizim için bir farkı olmuyor." dedi.

Sunucunun ne yapılması gerekir sorusu üzerine, işçi arkadaş, bu dönemde alışık olmadığımız bir yanıt verdi;

"Ne Annan Planı" dedi, "ne de sınırlar kapanmalı. İşçiler birleşmeli ve bağımsız, sömürsüz Kıbrıs yaratılmalıdır"

Çok aklıma takıldı bu söz...

Doğru söylemişti işçi kardeş...

Kıbrıslı Türk işçiler Rum tarafında zor şartlarda çalışıyorlar ve her kapitalist sistemde olduğu gibi emeklerinin karşılıklarını alamıyorlar. Sabahın beşinde kalkıp, akşamın dördünde evlerine canları çıkmış bir şekilde dönüyorlar.

Geçenlerde de sınır kapısında bizim gazeteyi (Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK) dağıtırken izledim işçileri...

Yorgun argın evlerine dönüyorlardı.

Sohbet etme imkanı bulduğum işçilere ise seçimlere yönelik soru sormaktan alıkoymadım kendimi.

Konuştüğüm her işçi artık mevcut statükonun değişmesi gerektiğini söylüyor. Bunun yolunun da barış ve demokrasiyi savunarak saltanat rejimini yıkmak olduğunu dile getiriyorlar.

Bunları duyunca seviniyorum.

Halkımız artık bazı gerçekleri görüyor...

İşsiz kalma korkusu, insanları muhakkak ki bir çözüme yöneltiyor. İşte tam bu noktada bizlere çok görev düşüyor.

14 Aralık'a yaklaşırken ülkem-

izde seçimlere yönelik anti-demokratik müdahalelere karşı daha dik durmalı, daha fazla insana ulaşmalıyız.

Ülkenin güzel yarınlarına, Barışa ve Demokrasiye ulaşması için önümüzdeki kısıcak sürede elimizden ne geliyorsa yapmalıyız.

Gerek Rum tarafında, gerekse Kuzey'de çalışan ezilen ve sömürülen işçilerimiz için bir görevdir bunu başarmak.

Kazanan biz olmalıyız!

Kazanan, ezilen ve sömürülen işçiler olmalı!

Kazanan, Birleşik Kıbrıs olmalı.

Haydi hep birlikte statükoyu işçilerin ve emekçilerin nasırlı yumruğuyla tarihin çöplüğüne atalım.

YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTE'SİNDE EYLEM

Geçtiğimiz hafta Yakın Doğu Üniversitesi'nde okuyan bir grup öğrenci, okul servislerinin öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamaması ve öğrencileri mağdur duruma düşürmesi nedeniyle, alkışlar, ıslık ve sloganlarla bir oturma eylemi yaptı. Okul otobüslerinin kalktığı yerde toplanan yaklaşık 70 kişilik öğrenci kitlesi, bir anda alkış ve ıslıklarla otobüslerin önünü kesti ve oturma eylemine başladı. Öğrenciler, oturarak kapattıkları yolda sık sık "Öğrenci uyuma, hakkına sahip çık", "Suskun öğrenci istemiyoruz", "Servis hakkımız, hakkımızı

isteriz" sloganlarını atarak, eyleme rağmen büyük bir duyarsızlıkla otobüslerde balık istifi gibi beklemekte olan öğrencileri de eyleme çağırdılar. Otobüslerin yaklaşık 15 dakika geç kalkması sağlandıktan sonra, öğrencilerden bir heyet, yetkili kişilerle görüşmek üzere rektörlük binasına gitti. Aldığımız bilgilere göre görüşmede öğrencilerden sorunun çözülmesi için bir hafta süre istendiği, öğrencilerin bu süre dolduktan sonra da aynı sorunlar devam ederse, eylemlerine devam edecekleri öğrenildi.

Londra A. ÖNAL Mektubu

Yeni Dünya Düzeni

Geçtiğimiz haftalarda Bush Londra'da idi. ABD ve İngiliz emperyalistlerinin güçlü ittifakını tazelemek amacıyla yapılmıştı bu ziyaret... İngiliz halkı Bush ve Blair'a onların hükümetleri hakkında ne düşündüğünü meydanları doldurarak, meydanlarda onları protesto ederek gösterdi.

Bush Londra'da iken sadece İngiliz tekel sahiplerinin ve yöneticilerinin davet edildiği bir resepsiyonda da konuşma yaptı. Bush'un bu resepsiyon konuşması bundan sonra dünyayı nasıl yöneteceği hakkında idi.

ABD emperyalistlerine göre dünya yönetiminin 3 dayanağı olacak... Birincisi, Anglo-Amerikan ittifakı, ikincisi Anglo-Amerikan ittifakının arzularına duyarsız kalan ve onlara karşı duran tüm ülkelere karşı şiddet-savaş- devreye koymaktan uzak durulmayacak, üçüncüsü de tüm dünya'da 'dost demokratik rejimler' kurulacak...

Bu da Oğul Bush'un 'Yeni Dünya Düzeni'...

Bush bu konuşmasında, Anglo-Amerikan emperyalizminin İkinci Dünya Savaşı'ndan 1990'lara kadar yaptığı uygulamalardan söz etmedi bile... Sovyetler Birliği ile giriştiği soğuk savaş için her şeyi mübah gören ABD ve İngiliz emperyalistleri acaba bu tavırdan vaz mı geçti diye düşünür insan?

Şili'de, Türkiye'de, Arjantin'de, Afrika'da, Endonezya'da, Filipinler'de ve dünyanın birçok yerinde tezgahladığı ve uyguladığı askeri darbelerden, faşist mangalarla birçok insanın öldürülmesinden söz bile etmedi... Ancak dünyada 'despotik yönetimleri kaladırmak'tan söz etti Bush...

Bir yandan despotik yönetimleri kaldırmaktan söz eden Bush, diğer yandan ABD emperyalistlerinin bir dediğini ikiletmeyen Suudi Arabistan gibi rejimlerle ekonomik ve askeri anlaşmalar imzalamakta, bu rejimlerin kendi halkına karşı insanlık dışı yönetimlerine karşı tek bir söz dahi söylememektedir.

Bu ne pehriz, bu ne lahana turşusu...

Aslında Bush'un iki derdi vardır. Birincisi, dünya halklarının emperyalist uygulamalara karşı kabaran öfkesini sindirmek için 'dost demokrasiler' arzu etmek... Tıpkı Güney Amerikadaki rejimler gibi... Diğer derdi ise soğuk savaştan sonra ortaya çıkan başına buyruk rejimleri hizaya getirme ve Anglo-Amerikan emperyalizminin gerek IMF gerekse Dünya Bankası aracılığıyla oluşturduğu 'Master Plan'ı hayta geçirme...

Ancak bu 'Master Plan'ın uygulanmasına karşı dünyanın birçok yerinde muhalefetler yükseliyor... Petrol sahibi Malezya ve İran bu uygulamalara karşı duruyor ve onların da arzularının dikkate alınmasını talep ediyor. Kıbrıs'ta Denkaş rejimi de Anglo-Amerikan uygulamalarına karşı çıkarak "komünizme karşı" mücadelede ABD ve İngiliz emperyalistlerinin yanında yer aldıktan sonra onlar tarafından mukafatlandırılmamalarına kızıyor. Volkan ve DP sözcülerinin bu kadar açık bir şekilde ABD ve İngiltere'ye karşı laf söylemeleri onların anti-emperyalistliğinden değil, Anglo-Amerikan emperyalistlerine uzun zaman sağladıkları hizmetlerden dolayı bu Yeni Dünya Düzeni'nde ödüllendirilmemelerindendir.

Eeeee... Emperyalizm öyledir... İhtiyacı olduğunda sana arka çıkar, her türlü yardımcı verir hem de hesabını-kitabını tutmadan... Sonra da planları değiştiğinde senin de aynen uymanı ister. Onu yapmadığın takdirde de anti-komünist olsun da gözünün yaşına bakmaz... Baba ve Oğul Denkaş oflayıp pufmaya daha çok devam edecek...

Genelde emperyalizmin, özelde de Anglo-Amerikan emperyalizminin bu barbarlığına karşı ezilen halk yığınları örgütlenmeye giderken, ortak örgütlerini yaratırken bazıları ise bu emperyalistlerle işbirliğini kendilerine yeni hedefler olarak seçmekte emperyalistlerle işbirliğini göklere çıkarmakta birbiri ile yarışmaktadır. Dünyanın her yerinde cereyan eden bu gelişmeler Kıbrıs'ta da yaşanmaktadır.

Emperyalistlerle işbirliğini kayıtsız-şartsız göklere çıkaranlara şu uyarıyı yapıyoruz:

Saddam ve Denkaş'ın durumuna bir bakın ve ders çıkarın...

Halkı emperyalizmin sömürsüne karşı bil-içlendirmeden, onun emperyalizme ve sömürüye karşı mücadelesini örgütlemekten emperyalistlerle anlaşmalar yapmak canavarla dostluk yapmaya benzer.

Anglo-Amerikan Yeni Dünya Düzeni bize iki seçenek sunmaktadır:

Ya onlara teslim olacağız, ya da emperyalist tahakküm ve sömürsünden kurtulmak için tüm barış güçlerini de içine alan tüm barışsever halkın örgütlerini yaratarak müdalemizi yükselteceğiz.

NELER OLUYOR NELER...

ÖZKÖK PAŞA'YA
STRATEJİ DERSİ

CTP'li yoldaşlar büyük strateji uzmanıdır. TC hükümetlerinden tutun TC Genel Kurmay'ına kadar strateji dersi verirler. Bunlardan en sonuncusunu Ferdi S. Soyer yaptı. Özkök Paşa; "AB'li adamlar Kıbrıs için savaşmaz" dediği ya; o laflara karşı Özkök Paşa'ya çok güzel bir strateji dersi verdi.

TC Genel Kurmayından aldığımız son duyumlara göre Özkök Paşa "bizim millet böyle akıllı ve strateji uzmanı evlatlar doğuruyor da siz bana haber etmiyor-sunuz, sizin içinizi CIA sızdı galiba, hemen Ferdi Beyi bana getirin, strateji işlerine o baksın. Beni ona katlar görmüyor musun" demiş. Genel Kurmay ve de MİT elemanları Doğu Perinçek'i çöpe atıp Soyer'in peşine düşmüşler.

Ama acele etmişler. Nedeni de şudur ki, ben Ferdi'den de usta strateji uzmanıyım.

■ **Türkiye'nin dört bir tarafındaki üsler ve de dinleme merkezleri. Hani şu Amerikan, İngiliz ve de diğer NATO'lu askerlerin cirit attığı yerler. Yani sen boşver Kıbrıs'ı paşam. Önce Türkiye'deki Amerikan üslerini halledelim. Kıbrıs Türkiye'nin dışında bir yerdin ben son baktığımda. Kıbrıs'taki Amerikan ve İngiliz üsleri Türkiye'deki Amerikan ve İngiliz üslerinden daha uzaktadır Türkiye'ye ve de Türkiye'nin doğusuna.**

Anlatayım. İyi dinle Özkök Paşam. Vah paşam vah demekten gına geldi bana. Dinle beni de. Ferdi'yi dinliyorsun, Doğu'yu dinliyorsun, bir de beni dinle yahu.

Özkök paşam aynı konuşmasında Kıbrıs'ın stratejik bir hat üstünde olduğunu, Kıbrıs'a yerleşen uçakların Türkiye'nin doğusunda uçuş yapabileceğini filan anlatıyor. Ben hem Ferdi'den hem de Özkök paşadan daha usta bir strateji ustası olarak hemen bir noktaya dikkatini çekeyim Özkök paşamın-görüleceği gibi ne Ferdi, ne de Doğu onu bu konularda uyarmamıştır. O kadar da iyi stratejisyen değiller yani.

Nedir buradaki stratejik püf noktası?

İNCİRLİK!

Askeri stratejik uzman olarak ben iyi harita okurum. Buradaki haritayı okuma yeteneği ancak Pentagon'un süper kom-püterleri gibi bir zeka sahibi adam ister. Bendeki zeka da öyledir. Özkök paşayı bu olguyu göremediği, yani İncirlik'in Türkiye'nin doğusuna Kıbrıs'tan daha yakın olduğunu göremediği için kimse suçlamasın sakın. Baksanıza Doğu'yla Ferdi bile göremedi onu. Özkök paşa görecek? İmkansız bir şey.

Türkiye'nin dört bir tarafındaki üsler ve de dinleme merkezleri. Hani şu Amerikan, İngiliz ve de diğer NATO'lu askerlerin cirit attığı yerler. Yani sen boşver Kıbrıs'ı paşam. Önce Türkiye'deki Amerikan üslerini halledelim. Kıbrıs Türkiye'nin dışında bir yerdin ben son baktığımda. Kıbrıs'taki Amerikan ve İngiliz üsleri Türkiye'deki Amerikan ve İngiliz üslerinden daha uzaktadır Türkiye'ye ve de Türkiye'nin doğusuna.

Bilmem anlatabildim mi?

ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK CEPHE

E hadi Denktas. Hadi Hasipoğlu-ve de Veziroğlu. Ve de diğerleri.

Bakin Özkök paşamız da yabancıların Kıbrıs'a yerleşip Türkiye'yi tehdit etme-sine müsaade etmeyeceğini ilan ettiğine göre, kuralım şu birleşik cepheyi artık.

Can sıkıntısı vermeye başladı. AKEL'le CTP sizin yanınızda cennetlik olacak bu konuda valla.

Bakin Özkök paşama gösterdim ki Türkiye'de Amerikan üsleri var. Türkiye'ye Kıbrıs'tan daha yakında. Önce onları ele geçirelim. Sonrasında hem Kıbrıs'ta üs kurarız, hem de İngiliz üslerini ele geçiririz-Kıbrıs'taki İngiliz üslerini canım. Türkiye'dekileri ele geçirdiğimizden hareket etmekteyiz. Yoksa strateji çalışmaz.

Hadi yahu. Daha önce de defalarca dedik. Siz iş başı yapın, peşinize düşmeyen vatan hainidir. İş başı yapmayan nedir?

Ayinesi iştir kişinin. Lafa bakılmaz.

VOLKAN'IN ATATÜRK
SEVDASI

Volkan Kemal Paşa'dan alıntılar yapıyor. Ekonomi bağımlıysa ülke bağımlıdır. Yabancılar memlekette askeriyeye varsa ülke bağımlıdır.

A benim Atatürk severim. Türkiye'nin yabancılara ne kadar borcu var? IMF

yılda kaç kere gelir Türkiye'ye? Türkiye'nin kaç bucağında Amerikan, İngiliz, Alman askerleri vardır? Onların uçakları nerelere iner kalkar Türkiye'de yolcu uçakları Atatürk Havalimanı'na, savaş uçakları nereye? İncirlik nerededir?

Kemal paşadan yapılan alıntıya göre Türkiye bağımsız bir ülke midir? Yoksa bağımlı mı?

İngiliz'in Kıbrıs'taki üslerini kim garanti altına almıştır? Türkiye Yunanistan ve Klerides'le Denktas olabilir mi?

VOLKAN'IN KSP
DERDİ

İngiliz üslerinde dinleme cihazlarına karşı yapılan bir gösteride KSP adına Yusuf Alkım "Tüm ordular Kıbrıs'tan dışarı" demiş.

Rumlar da Kıbrıs'ta tüm ordular dışarı dendiğinde sadece Türk ordusunu anlar-mış. O halde KSP sadece Türk ordusu Kıbrıs'tan dışarı dermiş.

Biz de Volkan Atatürk'ten alıntı yapıp,

■ **A benim Atatürk severim. Türkiye'nin yabancılara ne kadar borcu var? IMF yılda kaç kere gelir Türkiye'ye? Türkiye'nin kaç bucağında Amerikan, İngiliz, Alman askerleri vardır? Onların uçakları nerelere iner kalkar Türkiye'de yolcu uçakları Atatürk Havalimanı'na, savaş uçakları nereye? İncirlik nerededir?**

o alıntıya göre bugünkü Türkiye'nin bağımlı olduğunun ilan edildiğini göremeyince, kendilerine zararlı bir alıntıyı kullandıkları için, Volkan'da genelden öze düşünme yeteneğine sahip adam yok sandıydık. Baksanıza şu fikir zenginliğine. Neler varmış Volkan saflarında neler!

İyi ama birinci birinci, protesto İngiliz dinleme üssüne karşı bir protesto a gülüm. Hani şu Türkiye'de bolca var olan türünden. Hani sizi hiç rahatlatmayan Türkiye'deki İngiliz dinleme cihazından. Ona karşı, İngiliz'e karşı bir protesto.

Hem Türkiye'deki hem de Kıbrıs'taki İngiliz üslerine hiç mi hiç karşı çıkmayan, ve de karşı çıkma niyeti olmayan Volkancılar, işin aslında İngiliz'e gön-derme yapıyorlar. Bakın BDH saflarında İngiliz üslerine karşı çıkan bir parti var demek istiyorlar. Yanılıyorsak haber edin.

Eh, haklısınız. İngiliz'e ispiyonlayın

KSP'yi de, Annan Planı'ndan desteğini çeksin. (ne kadar destekledikleri de ayrı bir sorundur ya). Ne de olsa bu işler parayla değil, sırayla. KSP var oldukça İngiliz'in de sırası gelecektir. Eğer az biraz ciddi İngiliz üssü düşmanıysanız, KSP'ye katılınız baylar!

İkincisi, biz sizlere defalarca dedik. Yukarıda da tekrarladık. Siz emperyalizme karşı ciddi bir iş yapmak istiyor-sanız, laf gevezeliği değil, iş başı yapın. İşe de Türkiye'den başlayın. Bizleri arkanızda bulacağınız konusunda hiçbir şüphemiz de olmasın. Yoktur da o şüph-eniz. Sizin derdiniz kendinizle. Türkiye'de Amerikan-İngiliz üsleri kurdur-duğunuz yetmedi, Türki Cumhuriyetler'de bile Amerikan üssü kurdurdunuz. Kıbrıs'ta da İngilizler üsleri-ni sayenizde koruyorlar.

Bu arada Annan Planı hem Türkiye ordusunun Kıbrıs'ta kalmasını hem de Türkiye'nin garantörlüğünü garantiliyor. Tabii ki İngiliz ve Yunanistan'ın da. Hani Denktas'ın ağzına sakız ettiği 1960 ant-laşması var ya. Orada da bunlar garanti-lidir. KSP de Annan Planı için çalıştığına göre, demek ki Türk ordusunun-ve de İngiliz üslerinin ve de Yunanistan ordusu-nun- Kıbrıs'ta kalması için çalışıyor. Denktas'ın 1960 diyerek yaptığı gibi!

Tüm emperyalist yabancı silahlı güçler Kıbrıs'tan dışarı. Türkiye'den de dışarı diyenler var bu arada!

Rahatsız olan kim ve de neden rahat-sızlar! A benim emperyalizm düşmanı gardaşlarım.

Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz!

ERDOĞAN BENİ SEVİYOR
ERDOĞAN BENİ SEVMİYOR

Çocuklar kırlara gider, o meşhur çiçeklerden bulur, ve başlar çiçeğin yapraklarını yalmaya: beni seviyor, beni sevmiyor, beni seviyor....Vah benim Erdoğan'cıgım vah. (Vah benim paşam vahtan sonra bir de bu çıktı başımıza) Dokunmayın yahu adama. Kimi severse onu sever. Size ne oluyor.

Erdoğan'ın kimi sevdiğini tespit etmek için çiçek yaprağı yalmaktan vazgeçin. Onu tanıyan birine sorun. Ben sordum.

Meğersem Erdoğan Türkiye'deki en büyük burjuvaların ve onların işbirliği içinde oldukları yabancı büyük burju-vaların çıkarları neyi gerektiriyorsa onu severmiş. Yani bizim sağdan soldan siyasetçiler Erdoğan kimi seviyor diye çiçeğin yapraklarını koparıp duracakları-

na, bu tiplerin çıkarı neyi gerektiriyor ona baksınlar. Sevilen kız odur!

Ben bizim solcuları anlayamıyorum. Erdoğan bizi sevmese ne olurmuş ki? Koskoca Denktas ve Özkök yoldaşlarımızla Anti-Emperyalist Birleşik Cephe kurmak üzereyiz biz.

Allah Alah. Değil amma!

YALÇIN DOĞAN'IN
KORKUSU

Kıbrıs, Hürriyet yazarı Yalçın Doğan'ı korkutuyormuş. Kıbrıs iki kampa bölün-müş. Kıbrıs'ta da derin devlet varmış. Herkes birbirini kolluyormuş! "Kıbrıs kurt-lar sofrası. Umarım yasal ve insani olmayan olaylara tanık olmayız! Umarım yanılıyorum. Yanılmayı çok istiyorum!" Gerçekten?

Yanılmayı çok istiyorsan haber et kardeşim. O sözde çok derin, gerçekte çok yüzeyde devlet, herkesin gayet iyi

bildiği devlet neler planlıyor yaz da herkes okusun. Bilirsin ne de olsa!

Hizbullah'ı kimin kurdurttuğunu, faili meçhul cinayetleri kimin örgütlediğini, 1000 operasyonu kimin yaptırdığını, işkencehanelerdeki mavi gözlü ingilizce konuşanları, yani Türkiye'yi babası için yöneten evlatları bilmiyor musun? Carter'i de mi bilmezsin sen? Delil kıtlığı mı var yoksa? Başbakanlık Kriz Masası'na, Koç ve Sabancı'ya, Buş mudur nedir, ona ve köpeği olarak bilinen Toni'ye sor. TC İçişleri Bakanı Aksu'ya sor. Onlarda delil bolca var. Elinde bomba, belinde silah dolaşan mil-liyeti tam, dini bütün fukaralara sorma. Onlar bilmez. Onları kandıranlara, onlara yalan söyleyenlere sor!

Derin devletin yasal ve insani olmayan işleri Kıbrıs'ta gerekli ve de fay-dadan ziyade yararlı olsaydı, veya olur-sa, birileri bu sonuca varırsa, hiç şüphelen olmasın o işler başlar. Ama sen merak-lanma Yalçın'cıgım. Ortada ne milletler-ülkeler arası savaş var, ne sene 1974, ne de Kuzey Kıbrıs bir Kürdistan. Her şey yerinde ve zamanında der diyalettik bili-mi. Başbakanlık Kriz Masası da bilir bu diyalettik. "İnsani olmayan" işlerin ne yeri ne de zamanı. Yasal olmayan ama yasal çok yollar var. Onlar tükensin de düşünürler. Sen de düşünürsün her-halde. Düşünmezsen editörüne haber et. O sever böyle şeyleri. Düşünür bir zevk-le! Irak'a 50,000 asker türünden düşünceler! Amerika babanız, kurban ona bizim canımız. Değil mi!

AMERİKALILAR
TURLUYOR?

Hayret ki ne hayret! Yakıştıramadım bizim anti-emperyalist cepheden yoldaşlara. Hele hele Denktas yoldaşa.

Tabii memlekete Amerikalı da gelsin, Avrupalı da. Hoş geldiler. Ama nedir bu ikide bir Amerikalı diplomatlar Kuzey Kıbrıs'ta dolaşıp Annan Planı'na destek arıyorlar lafları. Diplomatlar da onun için atamıyoruz kendilerini dışarı demeyin bize. Biz çok diplomat biliriz kapıdan döndürülen. Hem de bunlar gibi aşağılar-dan bürokratlar değil. En üstlerden.

Amerikalılar seçimlerin dürüstçe yapıl-masına yardımcı olacaksa bu işi gayet rahat yapabilirler. TC Dışişleri'nden izin çıktı malum olduğu üzere. Gelsinler seç-men kütüğünü izlemeye alsınlar. Seçmen kütüğü yeni yetme oy sahipleriyle dolu. Öyle bir şey yaptıkları yok bu Amerikanlar'ın.

Ama bizim sağcı siyasetçiler ortalığın altını üstüne getiriyorlar. Amerikalılar Kuzey Kıbrıs'ta tur atıp çözüm taraftarlarını destekliyorlar diyerekten.

Türkiye'de devrimciler "Yanki Go Home" dediler diye öldürüldüler. Şimdi biz desek "Yanki Go Home" başımıza neler gelir, Allah bilir.

Seçimlere sağ kanadın karıştırdığı hileyi önlemek için birşey yapacaklarsa buyur-sunlar. Gül'den izinli gelip adam gibi iş yap-sınlar. Mesela nüfus sayımı ve seçmen kütüğünü ayarlasınlar. Yok Kuzey Kıbrıs'ta seçim propagandası yapacaklarsa, tutun yakalarından atın kardeşim. Yapmayın diyen mi oldu size? Niye yapmıyorsunuz?

Bu işte bir hin oğlu hinlik var ya, nedir acaba? ABD'nin (ve de İngiltere'nin) Annan Planı'nı, veya herhangi bir çözümü desteklediğini düşünmek zor. Lafa kanmayın siz. Birileri kendilerine ortak mı buldu acaba?

Tabii ki seçmen kütüklerini ayarlama işini sadece bu Buş mudur nedir, onun adamlarına bırakırsak hapi yuttuğumuzun bir diğer resmi olur. Onların Amerika'da seçmen kütüklerini nasıl ayarladıkları, oyları nasıl saydıkları herkesin malumu her halde.

Başbakanlık Kriz Masası'na "vay canı-na, bunlar bizi de geçti" dedirtmiş adamlardır onlar.

İngiltere Gündemi

bektasarif@hotmail.com

Arif Bektaş

Katil Bush, yanına köpeğini alarak defol

ABD Başkanı George Dabulyu Bush, resmi bir ziyaret için geldiği İngiltere'den defolup gitti. Bush'un İngiltere'ye geleceği, bir kaç ay önce duyulmaya başladığında, İngiliz halkı adeta isyan eder duruma geldi. "Ne işi var bu katilin bizim memleketinde" diyerek, onun kanlı arkadaşı Blair'e yüzbinlerce mektup yazarak Bush'un gelmesini engellemeye çalıştı. Blair ise, "onur"dan bahsediyordu. Onuru bile onursuzca ağzına alan bu halkların kanına giren kişi, Bush ziyareti ile kendisinin de puanlarını arttırmaya çalışırken, tersi oldu denebilir. Halk, Bush'a seslenerek, "Blair'i de yanına alarak defol git" dedi.

Türkiye'deki terör olaylarının da yaşandığı döneme denk gelen ziyarette, hayatını kaybeden insanların kanı üzerinden politika yapmaya devam ettiler. Bu adamlarla dünya, daha tehlikeli duruma gelirken, İngiliz halkı bunun farkında olarak dünyayı tehlikelerden koruma kararlılığı gösterdi.

Bush, Londra'ya gelmeden önce bir program hazırlanmış. Programa göre Bush, Kraliyet Sarayı'nda kalacak ve bazı yerler gezecekti. Neler yapabildi şöyle bir bakalım. Programa göre; Kraliyet Sarayı'nın yanı sıra, Londra'da bazı müzeler, kiliseler de gezecekti. Parlamentoda konuşma yapacaktı. The Mall denilen ve Kraliyet Sarayı'ndan Trafalgar Meydanı'na çıkan yoldan, Kraliyet ailesinin "atlı ve şanlı" konvoyu ile geçecekti ve halkı selamlayacaktı. Başbakanlık Konutu önünde basın açıklaması yapacaktı. Savaşta ölen askerlerin aileleri ile görüşecekti. Blair'le birlikte, Blair'in seçim bölgesinde gezecekti ve yemek yiyeceklerdi.

Bunlar planda vardı. Evdeki hesap çarşıya uymadı ve halkın tepkisi bir çoğunu engelledi. Parlamentodaki konuşması, milletvekillerin protesto edeceği anlaşıldı. The Mall'da at arabası ile gezmesi, halkın tepkisi nedeniyle iptal edildi. Başbakanlık Konutu önünde yapılması planlanan basın açıklaması, aynı anda karşı sokakta geçen 350 bin kişilik protesto gösterisi nedeniyle içeride yapıldı. Özenle seçilen bir kaç asker ailesi ile görüşebildi. Blair'in seçim bölgesinde gezemedi ve sadece "İnek Hanı" denen bir pubda (birahane) yemek yiyebildi.

Hesap hiç uymamıştı. Tek yaptığı Kraliyet Sarayı'nda kalabilmesi ve bir kiliseye gitmesiydi. Yani Londra gezisini, kurşun geçirmez arabasının içinde 2 kilometrelik bir mesafe ile tamamladı. Irak'ta olduğu gibi, gittiği yerlerde zor anlar yaşadığı görülüyor.

Bütün bunları "koscocaman" ABD Başkanı acaba neden gerçekleştiremedi: Londra sokaklarını gezeceğini uman bu katil adam, gezisi başlamadan bir hafta önce Londra sokaklarının kapatılmasını istemişti. Londra Belediye Başkanı da dahil Londra'lılar tepki göstererek, "Londra sokakları FBI, CIA ve Bush'a ait değil bize aittir diyerek" bunu engelledi. Halkın büyük baskısı sonucu, çoğunluğunu iktidardaki İşçi Partisi milletvekillerinin oluşturduğu milletvekili grubu parlamentoda Bush'u protesto edecekti. Parlamento konuşması iptal edildi. Anlaşılabileceği gibi, halk Bush'un İngiltere gezisini Bush'a zindan etti.

Londra sokaklarını dolduran 350 bine yakın emekçi, Bush'un 10 metrelik maket heykelini Saddam gibi yere devirdi. O akşam Bush hiç bir yerde görünmüyordu. Sözde dinleniyordu. Ama şu kesin. Herhalde Bush, danışmanları ile birlikte televizyon önüne geçmiş, yıkılışını seyrediyordu ve "halk bizim alçaklığımızı öğrenmiş" diyordu. "Şu İngiltere'den bir kurtulsaydım" da onun o akşamki sözleri arasında olduğunu herkes tahmin edebilir.

Gezisinin son günü kuzey İngiltere'deki Sedgemore bölgesine gitti Bush. Blair'in seçim bölgesi. Küçük kasabada 3 bin kişi bir araya gelmiş ve protesto ediyordu. Tatil uzmanları, İngiltere'de gezilmesi-görülmesi gereken yerler arasında hiç girmeyen, sıradan bir kasaba olan Sedgemore kasabasını Bush'un neden seçtiğine anlam veremezken, politikacılar anlam verdi. Blair, parti olarak son seçimleri kazanamazsa bile milletvekili olmaya devam etmek istiyor. Ama Blair, kendisi ile birlikte Bush katilini Sedgemore'a götürerek daha fazla puan kaybettiğini bilmiyor galiba. Toplanan 3 bin kişi, helikopterine binen Bush'a son kez sesleniyordu. "Katil Bush, yanına köpeğini (Blair) alda git".

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Genç, İhtiyar Herkes İngiltere'de Bush ve Blair'ı Protesto Etti

18-21 Kasım tarihleri arasında İngiliz Kraliçesi'nin davetlisi olarak İngiltere'ye gelen ABD Başkanı Bush, İngiliz halkı tarafından protestolarla karşılandı.

İngiltere'ye geldiği günden itibaren bir dizi protesto eylemleri düzenleyen

'Savaşı Durdurun Koalisyonu', gerek İngiliz hükümetinin gerekse ABD hükümetinin Irak'ı işgalini protesto etti.

Çeşitli güvenlik önlemleri arasında 18 Kasım akşamı Saray'a gelen Bush, sarayın dışında akşam üstü geldiği saatlerden itibaren sarayın yakınlarında toplanan onbinlerce kişinin protestosu ile karşılaştı.

Normalde yabancı devlet başkanlarına sokak törenleri düzenleyen İngiliz Kraliyeti, İngiliz halkının protestolarından dolayı Bush için ancak sarayın parkları arkasında, saray bahçesinde tören düzenlemek zorunda kaldı. İngiliz hükümeti Londra merkezini 'güvenlik' gerekçesi gösteriye karşı kapamak istedi. Ancak yürüyüşü organize edenlerin kararlılığı sayesinde İngiliz hükümeti geri adım atmak zorunda kaldı.

Savaş karşı onbinlerce protestocu ve Bush ve Kraliçe'nin maskeleri giyerek at arabasında duran 2 kişi, normalde Kraliçe'nin arabasının geçtiği yolda İngiliz ve ABD hükümetini protesto ederek savaşa karşı eylemlerini gerçekleştirdi.

20 Kasım günü Britanya'nın çeşitli kent ve kasabalarında ve başkent Londra'da savaşa ve Irak'ın işgaline karşı eylemler düzenlendi. Blair ve Bush İngiliz Başbakanlık binasında görüşürken yükselen sloganlar yeri ve göğü inledi.

Londra'daki eyleme İngiltere'nin çeşitli yerlerinden gelen kitleler, Bush'a açık bir mesaj vermek istiyorlardı. Genç, ihtiyar, öğretmen, doktor, işçi, avukat, memur, hemşire, evhanımları, herkes Londra sokaklarını doldurdular, ellerindeki pankartlarla ve sloganlarla Trafalgar Meydanı'na doğru yürüdüler. Meydan'a iki koldan yürüyen halk o kadar kalabalıktı ki ancak akşam üstü Trafalgar alanında hep beraber buluşabildiler. Ellerinde 'Dünyanın 1 Numaralı Teröristi', 'Bush Defol', 'Blair Savaş Suçlusu' gibi pankartlarla yürüyen halk kızgınlıklarının yanında yürüyüşü bir barış festivaline dönüştürdüler.

Akşam üstü barış ateşi yakan göstericiler, Bush'un bir de 5 metrelik heykelini Trafalgar alanına diktiler. Ancak bu heykel dikildikten kısa bir süre sonra iplerle bağlandı. Tıpkı Bağdat'taki Saddam heykelinin bağlandığı şekilde ipler gerildi. Meydan'da ipleri çekecek askeri tank yoktu. Kitleler ipleri çektiler. Bush'un heykeli sallandı. İpler bir kez daha ve daha büyük bir güçle çekildi ve Bush'un heykeli devrildi. Bush'un heykelinin devrilmesi ile yükselen alkışlar, çağrışmalar ve ıslık sesleri kilometrelerce uzaktan duyuluyordu.

200 bin kişinin katıldığı gösteri Londra'da bu güne kadar hafta arası yapılan gösterilerin en büyüğüydü. İngiliz ve ABD hükümeti Bush'u göstericilerden korumak için 5 milyon sterlin harcama yaptılar.

Gösterinin boyutu o kadar büyüktü ki aynı gün Kraliyet ailesinin de katılacağı Colin Powell'e Londra'da madalya ver-

mek için düzenlenen tören iptal edilmek zorunda kaldı.

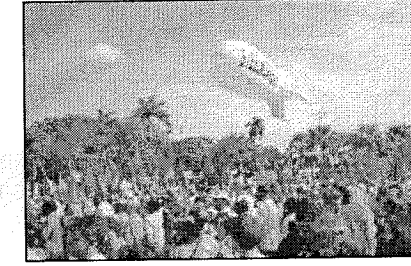
Miami'de FTTA'ya Karşı Protesto Gösterisi

ABD'de FTTA'yı (Amerika Kıtası Serbest Bölge Anlaşması) protesto etmek amacıyla sendikaların çağrısına uyan 20 binden fazla işçi 20 Kasım günü Miami kentinde protesto eylemi düzenledi.

ABD tekellerinin ucuz işgücü ihtiyacını karşılamak için hazırlanan Serbest Bölgeler Anlaşması, ABD emperyalistlerinin Amerika kıtasındaki ülkelere bir dizi uygulamayı kabul ettirme yetkisi veriyor. Atama usulü ile (birçoğu tekellerin temsilcileri) kurulan komisyon, serbest bölgeler kurma yetkisine sahiptir. ABD emperyalistlerine tek tarafı olarak ticari anlaşma yetkisi veren FTTA, ekonomileri hala hazırda çıkmazda olan Amerika kıtasındaki ülkelere daha da yıkıma iteceği ve sadece ABD'de değil birçok Amerika kıtası ülkelerinde de işçilerin işten atılmalarını ya da ücretlerinin azaltılmasını da beraberinde getireceği bildiriliyor.

Kanada, Meksika ve ABD'deki sendikalar FTTA'ya karşı eylemlerini son dönemde artırdılar. Kaliforniya eyaletinin Oakland şehrinde FTTA çerçevesindeki uygulamalara karşı grev yapan liman işçileri, liman girişinde polis saldırısına uğramıştı. Oysa işçiler yabancı işçilerin çalıştırılmasına karşı değillerdi. Onlar, kendi aldıkları ücretlerden daha düşük ücretli işçi çalıştırılmasına karşı grev yapıyorlardı.

Miami eylemi böyle bir ortamda

FTTA'ya karşı gerçekleşti. Coşkulu geçen eylemin sonlarında polis, yürüyüşe katılan ve 3-4 bin kadar kişinin olduğu bir gösteri kolununun kortej yönünü değiştirmeye kalktı. Polis önce 'şiddet yapmamak kaydı ile' yürüyüşün devam edebileceğini megafonla söyledikten sonra göstericinin biri 'buna polis şiddeti de dahil mi' şeklinde cevap vermesinin ardından polis göstericilere göz yaşartıcı bomba ve plastik mermi kullandı. Birçok göstericinin yanında, serbest çalışan bir gazeteci gözünden, Miami gazetesinden bir gazeteci de başından plastik mermi ile yaralandı. Polisin bu saldırısına karşı göstericiler sokaklarda barikat kurdular. Polis ve göstericiler arasında sokak çatışmaları oldu.

BM ABD'ye Irak Petrolünün Kontrolünü Devretti

Geçtiğimiz haftalarda BM Güvenlik Konseyi'nin aldığı kararla Irak'a 'petrol karşılığı yiyecek' programının kontrolü ABD'nin kontrolündeki Geçici Koalisyon Yönetimi'ne (IGKY) devredildi. Milyarlarca dolarlık petrolün yanında ayrıca BM, IGKY'ne 3 milyar dolar aktarmıştı. BM'nin bu uygulamasının doğru olmadığını belirten Uluslararası Vicdan Başkanı Jim Jennings, IGKY'nin yaptığı uygulamalar ile kimseye güven vermediğini ve bu paraların IGKY'nin ve ortaklarının ceplerine gideceğini açıkladı.

'Petrol karşılığı yiyecek' programı BM kontrolünde 44 bin yerel kurumlara yiyecek dağıtıyordu. Ancak son 6 ayda IGKY'ne verilen 6 milyar dolarlık paradan ancak 1 milyarının akibetinin bulunduğu geriye kalan paranın buhar olduğu bildiriliyor.

BM'nin bu kararının 'sütü bebeklerin ağzından alma, birçok Iraklı'nın sefaletle itileceği hatta daha kötüsünün olacağı şimdiden görülebiliyor' diyen Jennings, 'bu yöntem ile hala hazırda baskı altında olan Iraklıların kalbini kazanmanın imkansız' olduğunu da açıkladı.

Bilindiği gibi 'Petrol karşılığı yiyecek' 1995 yılında Körfez savaşı sonucu ambargolarla yaşam felaketi yaşayan Iraklılara bir miktar petrolü yiyecek karşılığı satabilmesini sağlamıştı. 46 milyar dolar karşılığı BM kontrolünde yiyecek ve ilaç yanında bazı insancıl projelere de finansman sağlanıyordu. BM'nin bu güne kadar en büyük projesi olan 'Petrol karşılığı yiyecek' programında 5 bin kişi çalışmaktaydı. BM binasının bombalanmasından sonra BM Irak'ta birçok çalışmalarını durdurmuştu.

IGKY BM'nin programlarını devam ettireceği söylenece de bu konuda bu güne kadar hiçbir gayret göstermediği de herkes tarafından bilinmektedir.

'Güvenlik Konseyi üyeleri - sadece ABD ve İngiltere değil - Irak halkının beslenmesinden çok kendi şirketlerinin ihaleleri almalarını düşünmektedir' diyen Jennings devamla, 'Ne yazık ki Bremer yönetimi ABD'de (Bush'un başa gelmesinden bu yana) 3 milyon işin yokolmasına neden olan 'damlama ekonomisi'ni Irak'a empoze ederek ABD'dekinin aynısı olan felaketi yaratmaktadır' şeklinde konuştu.

Savaş Cephesinde İşçilerin Tavrı

Almanya'da bir tarihçi tarafından yeni yayınlanan bir kitapta Birinci Emperyalist Dünya Savaşı sırasında İngiliz ve Alman erlerinin 1914 Noel döneminde kendi aralarında nasıl ateşkes yaptıklarını anlatıyor. Der Kleine Frieden im Grossen Krieg (Büyük Savaşta Küçük Barış) adlı kitap Alman ve İngiliz askerlerinin 1914 Noel Günü futbol oynadıklarını ve yokluklar içerisinde yaratıcı olduklarını yazıyor. Alman tarihçi o dönemde cephede olan Alman teğmenin günlüğünden aktarma yapıyor.

Alman teğmen Kurt Zehmisch, cephede erlerin emirlere uymadığını, İngilizce ve Fransızca bilen Alman erlerle İngiliz ve Fransız erlerin anlaşarak kendi aralarında ateşkes ilan ettiklerini günlüğüne yazdı. Birçok Alman erinin o dönemde İngiltere ve Fransa'da işçi olarak çalıştığını ve savaş çıktıktan sonra Almanya'ya geri gönderildiklerini yazan Michael Jürgs, İngiliz yüksek komutanlığının bu davranışa çok kızgın olduğunu da belirtiyor.

İngiliz ve Alman askerlerin Noel arifesinin gecesi cephe boyunca hep beraber kilometrelerce mum yaktıkları ve ateşkes sevincini beraber kutladıklarını yazdı. 'Saf bir aydınlıktı. İngilizler sevincini ıslıklarla ve alkışlarla gösterdiler. Diğerleri gibi ben de geceyi sabaha kadar uymadan geçirdim. Soğuk da olsa şahane bir gece idi' diye yazmıştı günlüğüne teğmen...

Bu ateşkesin 750 kilometrelik cepheyi kapsadığını kimsenin askerlere savaşmak için emir veremez durumda olduğunu ve ateşkesin bazı cephelerde haftalarca sürdüğünü yine teğmenin günlüğünden okuyoruz.

Günümüzde savaşları akıllarından geçirenler dikkat edin! Cepheye erlerin arkadaşlıkları sizin planlarınızı altüst edebilir, ona göre!

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Dominik Cumhuriyeti'ndeki Grev Kana Bulandı

Dominik Cumhuriyeti'nde bir günlük genel greve giden işçiler asker ve polis saldırılarına uğradı. Greve giden işçiler mazot fiyatlarında düşüş, devlet hastanelerinin geliştirilmesi ve IMF ile devlet arasındaki anlaşmaların lavedilmesi taleplerinde bulundu. Ülkenin dört bir tarafında yapılan gösterilerde göstericilere ateş açan polis 7 göstericiyi öldürdü. 20'den fazla kişi de yaralandı, tutuklanan insanların sayısı bilinmemekte. Grevi organize eden örgüt ve sendikalar askeri provakasyonlara rağmen grevlerin ve gösterilerin başarılı geçtiğini açıkladı.

Avrupa ve Kuzey Amerikalı turistler için cennet olarak nitelendirilen Dominik Cumhuriyeti'nin başkentinde zırhlı askerlerin ve polislerin sokaklarda barikatlar kur-

duğu, ülke çapında ulaşımın imkansız hale geldiği ve birçok iş alanları ve dükkanların kepenk kapattığı bildirildi.

Polis ve asker provokasyonları ve saldırılarına cevap olarak bir grup gösterici iktidardaki Dominik Devrimci Parti binasını ateşe verdi. Bunun yanında Su ve Kanalizasyon Dairesi binası da ateşe verildi. Bu tavrın arkasında yatan neden devletin yeni yasalarına duyulan hoşnutsuzluktu. Göstericilerin bir kısmı tencere ve tavalara vurarak sloganlar attarken bazıları sokaklarda araba lastiği yaktı, askeri barikatlar ve polis binaları taşlandı.

Asker ve polis saldırıları neticesinde katledilen 7 kişinin 5'inin isimleri grevleri düzenleyen sendika ve örgütlerin oluşturduğu cephe tarafından basına verildi. Diğer ikisinin kimlikleri belirlenemedi. Ölenler arasında göstericiler tarafından geçişi engellenen bir araçtan açılan ateş neticesinde birden fazla kurşunla öldürülenler olduğu belirtildi.

Grevleri organize eden cephe askerin ve polis görevlilerinin caniliklerine rağmen günü başarı olarak nitelendirdi. Harekete geçen halk hükümetten ekonomi ile ilgili siyasetini değiştirmesi, toplum hizmetlerine ayrılan bütçesinin artırılması, banka krizi ve de enflasyona karşı adımlar alması taleplerinde bulunuldu.

Tüketici mallarında yaşanan zamlar, elektrik su ve gaz santrallerindeki bitmeyen sorunlar ve 12 saate kadar varan elektrik kseintileri halkın canına tak etti. Son üç yılda mazot fiyatlarında yüzde yüz artış yaşandı.

Tüm bunlara ek olarak da önümüzdeki hafta IMF'den yeni borç koşullarını 'görüşmek' için temsil heyeti Cumhuriyeti ziyaret etmeyi planladı ama bu ziyaretten vaz geçti. IMF'nin bu ziyaretinin engellenebilmesi en olumlu sonuç ve de büyük başarı olarak nitelendirdi.

İngiltere: Nükleer Santraller'de Greve devam!

İngiltere'nin Cumbria bölgesindeki en büyük nükleer santralin işçileri cuma günü ikinci grevini gerçekleştirdi.

GMB ve Amicus sendikaları tarafından düzenlenen grev uzun süredir devam eden maaşlar konusundaki anlaşmazlıktan kaynaklandı. Nükleer santralleri kontrol eden British Nuclear Fuels Ltd (BNFL)'in kendi işçileri ile endüstri işçileri arasındaki 2000 sterlinlik farkı kapatması sendika üyelerinin greve gitmesinin

nedeni idi.

Sendikalar 12 Aralığa kadar her cuma grev yapacaklarını açıkladı. GMB

sendikası adına konuşan Brian Strutton, "Bu grevin işverenin bizimle görüşmelere başlaması için yeterli olacağını umut ediyorduk ama ne yazık ki hala daha bizimle görüşmeyi reddediyorlar" dedi.

Sendikalar BNFL ile daha önce yaptıkları görüşmelerde işverenin işçiler arasındaki farklı maaşları eşitleme sözünde durmadığını belirtti.

Buna ek olarak Amicus sendikası grevden dolayı kaybedilen para ile bu farkı kapatmaya yeterli olacağını ve BNFL'in sendikalar ile kavga edeceğine verdiği sözü yerine getirmesi durumunda herkes için daha yararlı olacağını belirtti.

Yalandan Kim Öldü?

Portekiz yerel gazetelere verilen ilanlar ardından İngiltereye göç eden çiftçiler hayvan gibi yaşamak zorunda kalıyor. Portekiz'den yola çıkan Sergio Magalhaes binlerce mil katederek İngiltere'nin Lincolnshire bölgesindeki Boston kasabasına yerleşti. Kendi ülkesindeki gazetelerde iş bolluğu ve ucuz ev bulma imkanları okuyan Magalhaes, bu nedenle göç ettiğini söyledi. Ne var ki, Ocak ayında gelen Sergio ilk iki ayını garaj kadar küçük bir odada 10 kişi ile geçirmek zorunda kaldı. Sergio bu durumda bulunan tek kişi değil!

Boston kasabasında 3,000 kadar Portekizli göçmen var, toplam halkın %5'ini oluşturmaktadır. 70,000'lik tarım çalışanların yarısından fazlası yabancıardan oluşmaktadır. Bunların çoğu 'gang masters' adı verilen çete ağaları tarafından bölgedeki fabrikalara yerleştirilmektedir.

Bu işçiler olmasa İngiltere'nin meyve üretimi yerle bir olurdu. Ne var ki işçilerin hiç bir iş güvencesi yok, kalmak zorunda oldukları evler rezilin de altında ve de alınan kiralar inanılmaz derecede yüksek.

İngiltere'ye gelen işçi ve emekçilerin büyük bir kısmı ya işsiz ve evsiz ya da çete ağaları tarafından sömürülmekte ve bu rakamlar her geçen gün artmaktadır.

En ilginç olan olgu, iltica yolu ile gelen işçilere nazaran Portekiz'den gelen Avrupa vatandaşları, İngiliz işçilerin sahip olduğu tüm haklara, eşit derecede sahiptir.

Boston bölge muhtarlığı İngiliz parlamentosu ile birlikte bu çete ağalarının aktivitelerini 'kontrol altına' almak için yasa değişikliklerini değerlendirmekteymiş. Yani çete ağalarına karşı savaş açıp kökten temizleme diye bir niyet yok, ve de niyet edilen yasalar yürürlüğe girene kadar...

CAB olarak bilinen danışmanlık ve hak arama kurumları kayıtlarında, maaşına çete ağaları tarafından yapılan kesintiler neticesinde eline 6 sterlin kalan işçi sayıları inanılmaz derecede çoktur.

İçinde bulundukları durumu yetkililere bildirmeleri ve de haklarını aramaları önerilince işçilerin çoğu kaybolmakta ya da evlerinden atılma korkusu ile geri adım atmaktadır. Çünkü yasal hakları ve oturma izinleri olmasına rağmen, İngiliz hükümeti yabancı işçiler bir yana, yerli işçilere bile ev yardımını o kadar kısıtladı ki evsiz durumuna düşürülen işçilerin evsiz kalmalarını 'kendileri yarattı' kategorisine koymakta ve bu işçiler yardım alamaz duruma düşmektedir.

İşten atılan işçiler kendilerini sokakta

bulmakta ve belediyeye yardım için başvuran işçiler bir de sağlıklı olduklarından ortalama iki yıllık bekleme listesinin en altına konmaktadır. Son bir yıl içinde belediyeye müracaat edenlerin %20 kadarı yabancı işçilerden oluşmaktadır.

Tüm bu sorunlar yetmezmiş gibi bir de yardım alan işçiler yerlere sunulan (daha doğrusu sunulmayan) yardımlardan dolayı ırkçı saldırılara maruz kalmaktadır.

Kimse hayale kapılmasın! Yalancı burjuva gazetelerine de kanmayınız, bu İngiliz 'demokrasi' burjuva demokrasisidir! İşçi ve emekçinin demokrasisi değil.

Yoksul öğrenciler borç altında eziliyor!

İngiltere Eğitim bakanlığının araştırmalarına göre 1998-99 yılı ile 2002-03 yılları arasında öğrencilerin mezuniyet sonrası borçlarında yüzde ikiyüzelli artışı yaşandı. Okuyabilmek için devletten borçlanmak zorunda kalan öğrenciler, mezun olduklarında kendilerini ortalama 8,666 sterlinlik bir borcun içinde bulmaktadırlar.

1998 yılında Labour partisinin(Blair'in partisi) seçimleri kazanmasından sonra, okul burslarını kaldırıp devletten borçlandırma sistemi yürürlüğe kondu. Bunun neticesinde öğrenciler okuyabilmek için borç almak zorunda bırakıldı.

Bu yetmezmiş gibi, şimdi de milletvekilleri, okullara her kurs başına talep edebilecekleri ücreti 3,000 sterline çıkartmalarına izin verecek.

1998'den bu yana öğrenci harcamaları, gelirlerinin iki katı arttı. Buna ek olarak okula gidip çalışmak zorunda olan öğrenci sayısı da %60'a vardı. Bu öğrenciler dahi, mezun olduklarında borç içinde oluyorlar.

2003'de mezun olanların yarısından fazlasının 9,673 sterlinlik borç içinde olmaları beklenmektedir. Bu öğrencilerin hemen hepsi yoksul kesimden gelmektedir.

Ailesi yılda 20,000 sterlinden az kazanan öğrenciler de en az 10,000 sterlin borç altındadırlar. 30,000 kazanan ailelerin çocukları da 7,000 civarında borç içinde oldukları açıkladı. Borç olmadan mezun olabilmek için ailesinin 60,000 sterlinden fazla yıllık geliri olması gerekmektedir.

Borçlandırma sistemi yürürlüğe konurken bu borçların gelire bağlı olarak belirleneceği söylendi. Dolayısıyla zengin aileden gelen öğrenciler borç 'yardımı' alamayacak ve yoksul öğrencilere daha fazla 'yardım' yapılacağı ileri sürüldü.

Borç alan öğrenciler yılda 15,000 sterlinden fazla maaş kazandıklarında haftada 5.20 sterlin geri ödemeleri gerekmektedir.

İngiltere'nin büyük bankaları 2010 yılında mezun olan öğrencilerin 30,000 sterlin borç içinde olmalarını beklemektedir. Buna ek almak için ortalama 110,000 sterlin eklenince, mezun olan her öğrenci 65 yaşına kadar borç ödemek için çalışacak, hatta bazıları 65'inde bile borçlarının hepsini ödemeyecek ve emeklilik maaşlarından borç ödemek zorunda kalacakları yapılan araştırmalardan ortaya çıkmaktadır.

Eskiden feodalizm döneminde serflikten kurtulmak için ödenen borçlara dönüşüyor öğrenci borçları da...

Gazetecilerin durumu İngiltere Avam Kamarası'nda tartışıldı....

■ İngiltere'nin Avrupa işlerinden sorumlu Bakanı Denis MacShane: "Basın özgürlüğüne yönelik saldırılardan kaygılıyız"

İngiltere Avam Kamarası'nda İngiliz parlamenter Andrew Dismore'un yazılı sorularını yanıtlayan İngiltere'nin Avrupa işlerinden sorumlu bakanı Denis MacShane, Kıbrıs'ın kuzeyinde basın özgürlüğüne yönelik saldırılardan kaygı duyduklarını belirterek;

"Bu, Kıbrıslı Türkler'in kendi geleceklerine ilişkin karar vermelerine yönelik önemli bir fırsattır. Seçimlerin şeffaf ve demokratik biçimde yapılması, müdahaleler olmaması önemlidir. Türkiye dahil, etkisi olan herkese çağırımız, kuzeydeki seçimlerin özgür ve adil yapılmasını sağlamaları çağrısında bulunuyoruz. Türkiye hükümetinin buna attığı önemi de memnuniyetle karşılıyoruz" dedi.

Gazetecilere açılan davalarla ilgili olarak "Basın özgürlüğünü kısıtlayıcı girişimlerden derin kaygı duyduklarını" kaydeden MacShane, "Gazeteci Murat Kanatlı'ya kuzey Kıbrıs'taki Ülkü Ocakları'nın fiziksel saldırısını da kınıyoruz" dedi. 25 Mart 2003'te Doğançı (Elye) köyünde Annan Planı'na yönelik sembolik bir referandumun barış güçleri ve muhalefet partilerince düzenlendiğini, polisin bu gösteriyi basarak, "sandığı" aldığını ve eylemi örgütleyenlerin de tutuklandığını anımsatan MacShane, Düzgün, Hastürer, Kahvecioğlu, Ergüçlü ve Davulcu'nun "GKK'ya hakaret ve devlet yıkıcılığı" yapmakla suçlanarak haklarında dava açıldığını belirtti. Açılan davaların olayın üstünden yedi ay geçtikten sonra yapılmasının "bu kovuşturmanın siyasi mülahazalara dayandığını" gösterdiğini belirten MacShane "Bu davaların askeri mahkemede görüşüleceği yönündeki haberlerden de kaygı duymaktayız" dedi.

Barış ve Demokrasi Hareketi (BDH)'ya yönelik olaylarla ilgili olarak parti binasına yapılan saldırıyı kınadıklarını kaydeden MacShane, kuzeyde dağıtılan yurttaşlıklarla ilgili olarak da şöyle konuştu:

"Kuzey Kıbrıs'ta yakın geçmişte yurttaşlık verilen 'yerleşik'lerin sayısı hakkında da kaygılarımız vardır. Bunun seçimlerden hemen önce böylesi yüksek sayılarda yapılmış olması da seçim sürecine güveni sarsmaktadır. Kuzey Kıbrıs'ta muhalefet Yüksek Seçim Kurulu'na başvurarak Haziran 2002'de yapılan yerel seçimler sonrasında verilen yurttaşlıkların 14 Aralık'ta oy kullanmasının yasaklanmasını istemiştir. Bu konudaki kararı beklemekteyiz. Kuzey Kıbrıs'taki mahkemeler, daha şimdiden "Bakanlar Kurulu" tarafından yurttaşlık verilmiş olan bu statüdeki 200 kişinin seçimlerde oy kullanmasını yasaklamıştır. 14 Aralık seçimlerine dek Kıbrıs'taki durumu çok yakından izlemeye devam edeceğiz."

BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı Avrupa Parlamentosu'nda

"Öncelikli görev Kıbrıs Türk halkına düşmektedir."

BDH Genel başkanı Mustafa Akıncı 18 Kasım 2003 tarihinde gittiği Strazbourg'da bir çok temaslarda bulundu.

Avrupa Parlamentosu'nun davetlisi olarak Strazbourg'ta giden BDH (Barış ve Demokrasi Hareketi) Genel Başkanı Mustafa Akıncı, Dış İlişkiler ve İnsan Hakları Komisyonu'nun Toplantısında söz aldı. Mustafa Akıncı konuşmasında, "Kıbrıs

sorunu ile ilgili tüm tarafların kazançlı çıkabilecekleri bir durum yaratmak, zamanın daralmasına rağmen, hala mümkündür. Bunun için Kıbrıs sorununun Annan Planı temelinde Mayıs 2004 tarihinden önce çözümlenmesi için tüm ilgili tarafların katkıda bulunması gerekir." dedi.

Bu aşamada öncelikli görevin Kıbrıs Türk

halkına düştüğünü anımsatan Akıncı 14 Aralık seçimlerinin seçimden öte bir referandum niteliğinde olduğunu anlattı ve Türkiye hükümeti ile Tasos Papadopoulos hükümetine çözüme katkı koymaları yönünde çağrıda bulunarak sözlerine şunları ekledi:

"Tasos Papadopoulos hükümetinin de Annan Planı'nın temel prensiplerine bağlı kalacağını teyid etmesi şarttır. AB üyeliğine

aday ülke konumundaki Türkiye ise Kıbrıs sorununun çözümü yönünde asıl hareket etmesi gereken taraftır. Çünkü çözüm yolunu tıkayan Sn. Denktaş Türkiye'nin asker-sivil bürokrasisi ile birlikte hareket etmektedir. Bu çerçevede Türkiye hükümetine ciddi görev düşmektedir. AKP hükümeti, Kıbrıs sorununu 1 Mayıs 2004'ten önce çözmek iradesini ortaya koymalıdır." dedi.

BDH milletvekili adayları ziyaretlerini sürdürüyor

da da bulunan BDH milletvekili adayları, tüm halkımızın kararlılığını göstermek için bu etkinlikte biraraya gelmesini arzuladıklarını dile getirdi.

Alaniçi'nde:

Barış ve Demokrasi Hareketi (BDH), bölge halk toplantıları kapsamında geçtiğimiz akşam Alaniçi köyünü ziyaret etti.

Köy halkının yoğun ilgisiyle karşılanan BDH Gazimağusa heyetinin ziyaretinde, 14 Aralık seçimlerinde BDH'yı temsil edecek milletvekili adayları tanıtıldı, BDH'nın Kıbrıs sorunu ve yaklaşan seçimlere yönelik görüşleri halka aktarıldı.

Ziyarette yapılan konuşmalarda, Annan Planı'nın, Kıbrıs Türkü ve Türkiye için çok önemli bir fırsat olduğu vurgulanırken, Kıbrıs Türkü'nün içinde bulunduğu hayati dönemi iyi değerlendirip önemli bir karar verme aşamasında olduğuna dikkat çekildi.

BDH yetkilileri Alaniçi'nde yaptıkları açıklamalarda, referandum niteliği taşıyan 14 Aralık seçimlerinde BDH'nın birinci parti olacağına inandıklarını ifade etti.

Geçitkale'de:

Barış ve Demokrasi Hareketi (BDH) Gazi Mağusa heyeti köy ziyaretlerini halkın gösterdiği yoğun ilgi ve coşkuyla sürdürüyor. Bu ziyaretler çerçevesinde Geçitkale köyünü

ziyaret eden BDH yetkilileri ile milletvekilleri büyük bir coşkuyla karşılandı. Köy ziyaretinde milletvekili adaylarının tanıtılması sırasında alkışlarla karşılık veren köy halkının coşkusu görülmeye değeri.

Ziyaret sırasında Annan Planı konusunda bilgi veren BDH yetkilileri, bu planla Kıbrıs Türk toplumunun önünün açılacağı ve insanlarımızın gelecek kaygısının ortadan kalkacağı vurgulandı. İktidar partilerinin bu planın Kıbrıs Türk toplumunun yok edilmesi anlamına geldiğini söylediklerini; ancak bunun tam tersine Kıbrıs Türk Toplumunun kendine ait bir devleti olacağı, bu devletinde AB normlarıyla herkesin adil ve eşit şekilde haklarından yararlanabileceği bir düzenin sağlanacağını ifade ettiler. Annan Planı'nın büyük bir fırsat olduğu ve Kıbrıs Türkü'nün bu fırsatı geri çevirmek gibi bir lüksünün olmadığı vurgulandı.

Lefkoşa'da:

Barış ve Demokrasi Hareketi'nin (BDH) Lefkoşa Milletvekili adayları, 20 Kasım Perşembe günü Belç, Şht. Tuncer İlkokulu, Lefkoşa Belediyesi Temizlik Şubesi, Su İşleri Dairesi, İskan Dairesi, Şehir Planlama Dairesi, Milli Eğitim ve Kültür Bakanlığı'nı ziyaret ederek, çalışanlarıyla sohbet etti.

Ziyaretler sırasında Kıbrıs sorunu gelinen aşama hakkında bilgi verip, 14 Aralık seçimlerinin Kıbrıs Türkü'nün kaderini etkileyecek bir referandum olduğunu belirten BDH adayları, halk iradesini Meclis'te en iyi şekilde temsil edeceği belli olan BDH'nın desteklenmesini isteyerek, Kıbrıs Türkü'nü çözüm, barış ve Avrupa Birliği yolunda tek yürek olmaya davet etti.

Ramazan Bayramı'nın 3. gecesini olan 27 Kasım Perşembe akşamı Atatürk Kapalı Spor Salonu'nda düzenlenecek Barış ve Demokrasi Bayramı'na yönelik açık çağrı-

BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı, Avrupa Yeşiller Partisi heyetini kabul etti

Avrupa Yeşiller Partisi heyetini kabul ederek bir süre görüşen Barış ve Demokrasi Hareketi (BDH) Genel Başkanı Mustafa Akıncı, "Bu ziyaretler dünyanın Kıbrıs'ı izlemeye devam ettiğini gösteriyor" dedi.

20 Kasım Perşembe günü saat 11.00'de BDH merkezinde gerçekleşen görüşme sonrasında basın mensuplarına bir açıklama yapan Akıncı, heyet üyelerinin, 14 Aralık seçimlerinin demokratik bir ortamda geçmesi konusundaki hassasiyetini dile getirdiklerini kaydetti.

Mevcut düzeni ayakta tutmak isteyen Kıbrıs ve Türkiye'deki asker-sivil bürokrasisinin, Kıbrıs Türkleri'nin kaderini etkileyecek bir referandum niteliğindeki seçimlere halk iradesinin yansımaları engellemek için yoğun çaba harcadığını hatırlatan Akıncı, BDH'nın bu girişimleri önlemeye yönelik mücadelesinin her platformda sürdürüleceğini ifade etti.

Keyfi vatandaşlıklara karşı açılan davanın ve BDH'nın Kıbrıs Türkleri'nin onurlu sesini duyurmak için uluslararası platformlarda verdiği mücadelenin devam ettiğini söyleyen Akıncı, Strazburg'ta da bu konuyu gündeme getirdiklerini vurguladı.

BDH Türkiye Cumhuriyetine ardı ardına düzenlenen terör saldırılarını kınadı

Suçsuz insanlara karşı yapılan terörist saldırılarla hiçbir mücadelenin başarıya ulaşmasının mümkün olamayacağını belirten BDH yetkilileri Terörist saldırıların ancak baskıcı rejimleri ayakta

tutacağını söyledi.

Herhangi bir mücadelenin ancak halkın desteğini sağladığı zaman başarıya ulaşacağını belirten yetkililer, İnsanların en temel hakkı olan yaşama hakkına saldırının hiçbir gerekçe ile haklı gösterilemeyeceğini ve kabul edilemeyeceğini belirttiler.

Nerden ve kimden gelirse gelsin her türlü teröre karşı başarının ancak demokrasi mücadelesi ile elde edileceğini vurgulayan BDH böylesi saldırıların yaşanmaması için mücadele edilmelidir dedi.

BDH yetkilileri son olarak yaptıkları açıklamada vahşi terör saldırıları sonucunda hayatlarını kaybeden insanlara tanrıdan rahmet yarallara acil şifalar dileyerek, başta Türkiye halkı olmak üzere Dünyada terör saldırıları ile karşı karşıya olan tüm halklarla dayanışmasını önemle vurguladı.

Akıncı, Weston'la görüştü

Barış ve Demokrasi Hareketi (BDH) Genel Başkanı Mustafa Akıncı 21 Kasım Cuma günü Amerika Birleşik Devletleri'nin Kıbrıs Özel Koordinatörü Thomas Weston'la öğle yemeğinde bir araya geldi. Görüşme sonrasında basına bir açıklama yapan Akıncı, Weston'la son dönemde yaşanan gelişmeleri içeren bir görüşme yaptıklarını söyledi.

Seçimler arifesinde yapılan vatandaşlıklar ve artırılan seçmen sayılarına ilişkin olarak BDH'nın Avrupa Parlamentosu toplantılarında ortaya koyduğu belgelerin görüşme sırasında Weston'a iletilmesini kaydeden Akıncı, "ABD yönetiminin Kıbrıs'a olan ilgisinin devam ettiğini görüyoruz. Onlar da Türkiye'nin geleceğinin AB'de olduğuna, Kıbrıs'ta bir çözümden sonra birleşik Kıbrıs'ın AB'ye girmesi gerektiğine inanıyor ve bu yöndeki katkılarının devam edeceğini vurguluyorlar" dedi.

"Son olarak geçtiğimiz gün Gime bölgesinde bir komutanın köy halkını meydana toplayıp pek de uygun olmayan bir çerçevede konuşma yaptığını gazetelerden okuduk" diyen Akıncı, konuyla ilgili olarak Gime ilçe seçim kuruluna şikayet dilekçesi yapan BDH yetkililerine "Bu konuda yapabileceğimiz bir şey yok, şikayetinizi Kolordu'ya yapmanız gerekiyor" şeklinde cevap verilmesinin ibret verici olduğunu kaydetti.

Akıncı, bu şartlarda demokratik, açık ve şeffaf bir seçimden sözlemenin mümkün görünmediğini ifade ederken, çözüm ve AB yönündeki kararlılığını sürdüren Kıbrıs Türkü'nün herşeye rağmen 14 Aralık'taki büyük sınavdan başarıyla çıkacağına olan inancını dile getirdi.

Karar vermiş bir halkın önünde hiçbir gücün direnemeyeceğini söyleyen Akıncı, BDH'nın Kıbrıs Türkü'nün çağdaşlaşma, demokratikleşme ve AB içinde yer alma mücadelesine sonuna kadar destek olmaya devam edeceğini sözlerine ekledi.

Parka

Ziya Çelik

22 KASIM 2002

22 Kasım 2002...
Bu tarih, hafızamda hiç silinmeyecek bir anı ifade ediyor...
22 Kasım 2002...

Sabah, çalar saatin beyin tırılmalayan o berbat sesini bile duymama gerek kalmadan erkenden uyandım...

O sabah bir değişiklik vardı...
Her sabahki gibi homurdanmıyordum...

Birbirne girmiş saçlarıma küfür bile etmedim...

Ve sabah sersemliğiyle kafamı, kolumu oraya buraya da çarpmadım...

Dedim ya, o sabah bir değişiklik vardı.

Zindeydim, keyifliydim, az biraz da heyecanlıydim...

Aceleyle birşeyler yedim...

Hızlıca giyiniyordum ki telefonum çaldı.

Bir yoldaşım arabayla beni evimden alacağını, hazır olmamı söyledi...

O da o sabah değişti...
Sesinde hafif bir telaş ve heyecan vardı...

Arabaya bindim...
Hal hatır merasiminden sonra önce birbirimize baktık, sonra yola, en son da saate...

Gülümseyerek KTÖS lokaline vardık.

"Pat pat" merdivenleri çıktık.

İçerde basın vardı...

Tabii bir de basının haricindeki "bizimkiler", yoldaşlar...

Haa, bir de "Kamber"ler...

Kambersiz düşün olmaz ya, sivil polis olmadan da basın açıklaması olmaz...

Selamlaştık, tokalaştık, ısıll ısıll gözlerimizle birbirimize gülümsedik. Basın toplantısı başladı.

Ve ardından, KSP eski genel sekreteri, şimdi BDH koordinatörlerinden olan Mehmet

Süleymanoğlu'nun sesi yankılanmaya başladı KTÖS lokalinde;

"İşçi sınıfımız ve halkımız, dünya işçi sınıfı ve halkları yeni bir partiye, kendine ait bir partiye, Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne kavuştu.

Kıbrıs Sosyalist Partisi emeğin, barışın, ortak ülke yaratmanın müjdecisidir. KSP, ülkemizde emekçilerin, emperyalizme karşı olan güçlerin ve barış yanlılarının

partisidir. Geleceğimizin kendi ellerimizle kurulacağına inanır. Halkın öz gücünün, örgütlü gücünün tek kurtuluş ve barışa giden yol olduğunu vurgular"

"KSP dışındaki diğer sol adına hareket ettiğini söyleyen örgütlerin rejimle barışık yaşama arzuları, ülkemiz üzerinde hakimiyet kavgası veren güçlerle kol kola hareket etmeleri sonucu aramızdaki fark ortaya çıkar.

KSP, garantörlük sisteminin Kıbrıs Halkına kan, gözyaşı ve göç getirdiğini, bu nedenle garantörlük

sisteminin reddini savunur. Ülkede varolan başta İngiliz Üsleri ve tüm yabancı güçlerin adamızı terketmesi gerektiğini ilan eder.

Barış ve demokratik bir ortak ülke yaratma noktasında "evimize sahip çıkma ve evimizin efendisi "olmamız gerekliliğini savunur. Bu hedef için tüm demokrasi güçlerinin ittifakının inşasına inanır"

"Onyıllardır masada görüşen,

bağlarını koparan halkların olacaktır.

Gelecek KSP'nin anti-emperyalist bileşik cephe hükümeti hedefiyle kurulacaktır"

Bu sözler Kıbrıs'a, tüm dünyaya ulaşırken, bir yoldaşım kulağıma eğildi ve fısıldadı; "Bu bir tarihtir"

Evet...

2002 yılı, hayatta en çok sevdiğim insanı benden aldı götürdü...

Ama, yine aynı yılda, 2002'nin 22 Kasım'ında, yaraya bir merhem daha ortaya çıktı...

Kıbrıs Sosyalist Partisi kuruldu.

Ey işçiler, emekçiler, yurtsever, devrimci entelektüeller!!!

Emperyalizmi defetmiş, özgür, mutlu, sömürsüz bir ülke bir Kıbrıs isteyen herkes, tüm halkımız;

Yeriniz, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin yanındır.

Ey zincirlerinden başka kaybedecek birşeyi kalmamış olan,

Sabahın köründen, akşama kadar, onca ağır koşul altında ezilen, sömürülen, Güney'de çalışmak durumunda kalan işçiler,

Yıllar yılı bu adada kendine sol diyen ama sınıfsal bakış açısından yoksun politika sahiplerinin "Gaco", "Kaçak İşçi" diye dışladığı, ezdiği, horgördüğü Türkiyeli işçiler,

Güney Kıbrıs'ın işçi sınıfı, Safınız, yeriniz Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin yanındır.

Sömürünün, ezenin ezilenin, patronların, emperyalistlerin olmadığı bir ülke yaratmak sizlerin ellerinde...

Gelecek, işçi sınıfının ellerinde...

Tüm halk güçleri, anti-emperyalist, sosyalist bir Kıbrıs için Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne!!!

Herşey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti için!!!

Yaşasın Kıbrıs Sosyalist Partisi!!!!

Bombalı saldırılar Türkiye'de Milliyetçiliğin temeli olmamalı

Evren Maner

Türkiye'nin içinde bulunduğu şu anki mevcut durum ile Kıbrıs koşullarını ele aldığımızda büyük bir benzerlik söz konusudur. Tarihe baktığımızda Kıbrıs'ta bombalama eylemleri 40 yılı aşkın olmasına karşın hiçbir de terörist saldırı olarak adlandırılmamıştır. Gerek Bayraktar Camii, gerek Dragos Heykeli gerekse de Miting meydanlarında toplanmak için evlerinden sabah sabah çıkan onbinlerce Kıbrıslı Türk'ün toplanacağı İnönü meydanına yerleştirilen bombalar. İlginçtir ki Türkiye tam da Afganistan'a vali yollamaya hazırlanırken, Bush İngiltere'yi ziyaret ederken ve aynı sırada Türkiye İnsan Hakları Mahkemesi önünde Loizudu davası yüzünden mahkum edilirken birden İstanbul'da bombalar patlamakta ve gündem birden değişmektedir.

Süreç insanı paranoyaklık seviyesine getirecek düzeye ulaşırken diğer bir yandan da Kıbrıs'ın kuzeyinde 14 Aralık referandumu için günler giderek azalmaktadır. Türkiye'nin şu anki dış siyaseti bombalama olayları paralelinde gelişerek, herkesi düşman ilan etmeye

yetecek kadar geniş ve de uzun bir çerçeveye sahiptir. Yunanistan ile Ege'de olası bir kriz döneminde bu olay gerçekleşseydi, kim bilir neler neler olurdu.

Amerika'nın Ortadoğu'daki en büyük müttefiki Türkiye 11 Eylül'ün ardından nasıl Kıbrıs sorununda bir duraksama olanağı elde etmişse, bu sürecin de aynı doğrultuda geçirilmesi beklenebilir.

Soğuk savaşın ardından, insanlığın kurtuluşu ve geleceği için kurulan Sovyetlere karşı organize edilen yeşil kuşak, 1990'ların ardından başta Amerikan emperyalistleri ve onların müttefikleri olmak üzere saldırılara başlamış, sonuçta kaybeden insanlık olmuştur. 1990'lar öncesinde CIA ve Pentagon destekli Taliban ve Ladin'in (gerici, dinci ülkeler de dahil) Sovyetler'e karşı gerçekleştirdiği şeriatçı propaganda ve insanlığı üç yüz yıl geriye götürebilecek seviyede oluşan dinci dünya görüşü günümüzde emperyalistlerin kontrolünden çıkmış ama aynı zamanda da emperyalizmin dünya halkları

üzerinde egemenlik kurmaları için gereken ortamı sağlamıştır.

Günümüz dünyasında bugün Amerikan ve İngiliz emperyalistleri her koşullarda "terörizm" sebep göstererek dünya halklarının başına bombalar yağdırabilmekte, istedikleri ülkeleri ve de kendileri için stratejik olan bölgeleri işgal ederek yüzden az şirketin çıkarlarını koruyan globalizm başlığı altında talan ve yağma siyasetine devam etmektedirler.

Bütün bunlar insanlığın ve dünya işçi sınıfının sömürünün ve yağmanın karşısına örgütlenerek geçip, daha güzel günler için, sosyalizm için mücadele etmelerini önlemek amaçlıdır. Bugün tarih bir durağanlık yaşıyorsa, bugünün dünyası, aman terörizm var dikkat edelim, diye korkuyorsa, bu sosyalizme olan ihtiyacın bir süreliğine durdurulmaya çalışılmasından kaynaklanmaktadır.

Kapitalizm bir dünya sistemi olarak kaldığı sürece, terörizm maskesi altında gerici dinci güçler ve de onların

arkalarından binbir bahaneyle dünya halklarını katleden emperyalistler asla son bulmayacaktır. Bugün yüzden az şirketin yönettiği dünya düzensizliğinde terörizm bahane gösterilerek bütün ilerici hareketler, sendikal haklar, işçi sınıfının şanlı mücadelesi sonucunda söke söke alınan kazanımlar geri alınmakta, dünya ortaçağ karanlığına doğru yol almaktadır. Bunu durdurmanın tek yolu ancak ve ancak enternasyonal bir dayanışma temelinde işçi sınıfının, ezilenin, sömürülenin örgütlenmesinden ve de iktidarın hedeflenmesinden geçmektedir. Ya sosyalizm gelecektir, ya da kapitalist yağma durmaksızın insanlığın yok oluşunu hazırlayacaktır.

Amerikan ve İngiliz emperyalistlerinin Türkiye halkları üzerinde oynadıkları bu kirli oyunun, bir senaryonun parçası olduğu ve de Türkiye'nin emperyalist çıkarların içerisine çekilmeye çalışıldığı açık ve nettir. Türkiye halkı dış güçlerin oyunlarına karşı gereken cevabı verecektir. Yaşasın tam bağımsız, sosyalist Türkiye, kahrolsun milli temelde örgütlenen gerici çıkar odakları.

Sosyalist Gözlem

Özdemir
Göçer

ULUSLARARASI HUKUK VE ANNAN PLANI

Kıbrıs Cumhuriyeti iki cemaatin ortaklığına dayalı bir cumhuriyetti. Sonradan "cemaat" sözcüğü toplum sözcüğü ile yer değiştirdi.

Annan Planı ile kurulacak olan yeni Kıbrıs Cumhuriyeti'nde iki cemaat yok iki kurucu devlet var ve her devletin "halkı" var. Yani buna göre, yeni Kıbrıs'ta artık iki cemaat veya toplum değil, iki devlet ve iki halk olacak.

Aslında Birleşmiş Milletler kural-ları, insan hakları ve bir dizi dünya çapında kabul görmüş norm ve anlaşmalarla oluşan uluslararası hukuk, sık sık reel politika karşısın-da aciz kalıyor. Yani, emperyalist güçler çıkarları gerektirdikçe kendi yarattıkları hukuku terettütsüzce çiğnemektedirler.

Kıbrıs'ta 30 yıldır süregelen Türk işgali uluslararası hukuka aykırı. Kıbrıslı Türk ve Rumların adanın kuzeyinden ve güneyinden sökülerek zorla göçmenleştirmeleri hem bireysel hem toplumsal açıdan uluslararası hukuk ve insan hakları-

na ayrı.

Kıbrıs'ın 30 yıldır, Türkiye tarafın-dan nüfus aktararak demokratik yapısının bozulması uluslararası hukuka aykırı. Ancak, her ne sebeple olursa olsun otuz yıldır bu topraklarda alinteri ve emeği ile geçimini sağlayan Türkiyeli yerleşik-ler ve onların bu topraklarda doğan çocuklarının da evrensel insan hak-ları açısından bu topraklarda yaşa-maya devam hakkı da önemli bir gerçeklik.

Bu insanlar Kıbrıs Türk "cemaat-inin" doğal bir parçası olmasa bile, federal Kıbrıs'ın kurucu parçaların-dan biri olan Kuzey Kıbrıs Devleti'nin vatandaşları olacaklar. Annan Planı onlara bu hakkı tanıyor. Bu nedenle de iki cemaat, iki toplum ifadeleri planda yok. Bunun yerine iki kurucu devlet ve bu iki devletin halkı var.

Böylelikle Annan Planı ulus-lararası hukuka ters olan yerleşik-lere hukuki bir statü kazandırmış oluyor.

Sadece bu da değil. Aslında Annan Planı, adanın ikiye bölün-müşlüğü, adadaki Türk ve Yunan askeri varlığını (işgalini) de meşru hale getiriyor.

Yine de örtemediği bir ayıbı var Annan Planı'nın. BM üyesi bir ülke olan Kıbrıs Cumhuriyeti'nin 1960'dan beri, 'bağımsız' bir ülke

olarak, başka ülkelerin (garantör devletle Türkiye, İngiltere, Yunanistan) himayesine bırakılması da BM hukukuna aykırıdır. Adadaki İngiliz üslerinin varlığı da hukuk dışıdır. Yeni kurulacak Kıbrıs devletinde de bu hukuk dışılık süre-cektir.

Yine de sol, Annan Planını destekliyor. Bu bir çelişki gibi görünebilir. Öyledir de. Ama bu çelişkinin diyalektiğini anlamak zor değil. Bir birine zıt iki olguyu bünyesinde barındıran bir siyaset izliyor bugünün solu.

Çünkü Annan Planı çerçevesinde bir barış emperyalist barıştır. Çünkü, bugün Kıbrıs'ta sınıf mücadelesinde, güçlerin dizilişi, bizi ehven-i şer olanı tercihe, yani emperyalist barışı emperyalist savaş ve dalaşmaya tercih etmek zorunda bırakmıştır.

Çünkü Kuzey Kıbrıs emekçilerinin mücadele dinamizmi barış sürecine müdahale ederek masada ben de varım demiş ve annaa planı çerçevesinde federal bir çözümde yana taraf olmuştur. Kuzey kıbrısta son on yıllarda ortadoğu ülkelerinde görülmemiş, güçlü bir halk hareketi ortaya çıkmıştır. Ülkemiz Sosyalistlerinin, bizlerin böylesi bir halk hareketi karşısında kayıtsız kalmamız düşünülemez.

Bu konuda, özellikle YBH

çevreleri bizim hem sosyalist olma iddiasında hem de emperyalist bir blok olan AB çerçevesinde çözüm öngören Annan Planı'nı destekle-mekle, çelişkiye düştüğümüzü söylemektedir.

Hani dinime küfreden bari Müslüman olsa derler ya! İşte bunlar da öyle. Kendileri hem sosyalist olma iddiasında hem de Kıbrıs'ta çözüm işini AB'ye ihale etmişler. AB bu işi çözene kadar sosyalizm mücadelesini ertelemişler. Çözümü AB ve uluslararası hukuktan bekliyorlar. Halbuki uluslararası hukuk, bizzat o hukuku yaratanlar tarafın-dan delik deşik durumda BM, AB ve ABD gibi güçler uluslararası hukuku siyasi duruma uydurmakla meşgul. YBH'lılar da kendi çelişkilerini anla-madan KSG ve KSP'yi akıllarınca eleştiriyorlar.

KSP siyasi gerçekliği dikkate alan, nihai hedefi gözden kaçır-mayarı ve Kıbrıs işçi sınıfı ve halkının çıkarlarını ileri götürmeyi hedefleyen doğru bir siyaset izle-mektedir. Bu siyaset bazen mücadelemizi ilerletebilmek için bir adım geri atmamızı gerektirebilir. Ama siyasetimizin doğruluğu bugüne dek defalarca tarih önünde onaylanmıştır. Bundan sonra da onaylanacağından kuşku duymuy-oruz.

DOĞRULAR

Ediz Kanatlı
edizkanatli@yahoo.co.uk

" Doğrular günün şartlarına göre doğrudurlar, Marksizm, günün şartlarını değerlendirme, bilimle ve akılla şekillendirme sanatıdır"

Aralık Referandum'u için çalış-maların, örgütlenmelerin, eylemlerin hız kazanmaya başladığı şu gün-lerde bazı tartışmalar, bazı politik manevralar ilginçleşmeye başladı.

Son tartışmalarda KSP'ye eleştiril-er ve saldırılar artamaya, bu kanalla BDH'yı rahatsız etmeye, huzursuzluk yaratmaya yönelik çalışmalar hız kazanmaya başladı. Bu iki sürecin de birlikte hız kazanması, manevraların zamanlama bakımından kritik dönemlere denk gelmesi düşündürücü.

Pasifizm, oportünizm - Strateji, taktik

Barış mücadelesinin en çok birlik-teliğe ve örgütlenmeye ihtiyaç duy-duğu bu dönemde mücadeleyi pasi-fize etmeye, hatta birliktelikleri boz-maya yönelik çalışmalar hiç de hoş karşılanacak türden değil. KSP'nin söylemlerinden, Annan planına desteğinden ve ona yorumlarından malzeme çıkarıp pasif hallerinden çıkma, gündem olma ve bu hareket-leri barış adına çalışma yapar gibi gösterme iki boyutta ele alınabilir; bir-inci barış hareketini yavaşlatma ve statükoculara adeta koz verme, açık-cası beni rahatsız eden en önemli boyutu da bu. Statükonun barış güç-lerini zayıflatmak için fırsat aradığı ve bunu başarabilmek için her yolu deneyeceği bu dönemde, bol bol geçmişten ve günümüzden teorileri demagoji ile parçalamak ve bu yol ile

siyasi çekişmelere neden olmak adeta statükonun lehine çalışmaktır. Bunu yapan arkadaşlar "geçmişte biz bunu yaptık, bu da günümüzde doğru kabul ediliyor, alkışlanıyor" gibi avunmaları bırakıp günün şartlarına uygun doğru politikalar üretmeli, Annan planını gerçekleştirmek üzer-ine tezler ortaya koymalı. "Doğrular günün şartlarına göre doğrudurlar. Marksizm, günün şartlarını değer-lendirme, bilimle ve akılla şekil-lendirme sanatıdır". Eğer bu arkadaşların, bizlerin Aralık Referandumu'na yönelik çalış-malarımıza mantıklı alternatifleri varsa öne sürmeli bu yolla tezlerini bizlerle tartışarak haklılıklarını ortaya koymalı. Yok hala sloganvari ve sek-ter hareketlerle davranmaya devam ederlerse anarşizm çizgisiyle mücadeleye zarardan başka birşey vermeye devam edecekler.

İkinci boyutu ise birinciyle ilintili olarak geçmişte ve günümüzde yapılan politikaları unutturucasına gelecekteki "sol" mücadeleye zemin hazırlama amacıdır. Bunun adı oportünizmdir. Bu yolla sol sapma gösteren arkadaşlar gelecekteki mücadelelerine, şu an sekter davra-narak sanki gelecekteki sonuçları gösteren yokmuş gibi alttan alttan haklılık zeminini, mücadeleden kaçıp, söylemlerle hazırlama çabasıdır. Bu da günün şartların-dan kopuk teorik lafazanlıktır.

KSP'nin Annan planı üzerine strateji ve taktik belirlemesi, bunu bil-imle ve günün şartlarıyla şekil-lendirmesi, planın ne karakterini değiştirir ne de getirilerini. Bu strateji ve taktiği günümüz şartları ile uygula-maması da planın karakterini değiştirmeyeceği gibi KSP'yi de günün şartlarının bilimle harmanlan-

masından uzak tutar, yanlış tahlillere ve sonuçlara götürür. Bu nedenledir ki KSP planın karakterini de halktan gizlemeden halka açıkça söyleyerek mücadeleyi sürdürüyor. Çünkü mücadele halkın mücadelesidir, halk-tan bağımsız kadro mücadelesi değildir. KSP'nin kullandığı teorik tanımlamaları adeta "plana karşı duruş gibi" gösterme halka yanıltıcı söylemlerde bulunma ve çarpıtma, halkın aklını karıştırıp teorik lafazan-lık yapmaktan başka birşey değildir. Aslında konu çok açık ve kafa karıştııcı değildir. Anlaşma burjuva-emperyalist çerçevede bir anlaş-madır ve biz bunu hem söyleyip hem kabul ediyoruz. Bunu da yadırgamak "Bakın burjuva çerçeve dediler planı kötüliyorlar" tavrı sergilemek aslında bilimi reddetmektir ki bu planın başka tanımını yapacak arkadaş varsa buyursun yapsın.

Söyleyebilirim ki; yapılan bu tür çalışmaların hiçbirisi ne halka ne de mücadeleye birşey kazandırma amacı gütmaz. Sadece günün şart-larını değerlendirmeden, bilimle şekillendirmeden, politik çıkarları ve kendi haklılık zeminlerini oluşturma çabasından öteye gidemez. Bunun da, kimseler kızmazın ama adı oportünizmdir.

" Türkiye sol'u ve Kıbrıs Politikası;

Aslında yukarıda yazdıklarımı bu konuda da tamamen söylebiliriz (ki zaten birçok yerde değinmelerde bulundum). Fakat birkaç detayda ek yapmakta yarar var. Ülkemiz politik nesnellliğini ısrarla kavramama ve/veya kavrayamama sıkıntısı içindeki Türkiye sol'unun bazı yapıları, geçmişte yaptıkları açılımları hiçe

sayıp (iki kesimli BM gözetiminde anlaşmaya verilen destek, SİP yeni adıyla TKP) şu anki "emperyalizme hizmet ediyorsunuz" yaygarası koparmaları, gerçekten yapının ana ideolojik çizgisini sorgulama gereklil-iğini ortaya koyuyor. Sosyalist Kıbrıs adı altında propaganda yapan yayınında , bahsettiğimiz çizgide olduğunu takip edenler bile-cekler. Yıllarca yapılan "gelin anti-emperyalist çizgide hareket edelim" çağrılarına kulak tıkayan bu hareketin, aniden Kıbrıs için "emperyalizm adayı mahvedecek" endişesine düşmesi anlaşılır gibi değil. Sanki adada yıllardır ingiliz üsleri yok? Sanki ada ilk kez bu şek-ilde emperyalistlerin kontrolü altında bir çözüme gidiyor? Peki bu dönem-ler yaşanırken yoldaşlarımız nerel-erdediler? O zamanki emperyalizm tehlike teşkil etmiyordu da şimdiki mi ediyor diye çalışmalarını "tek başları-na" ülkedeki sol güçlerle, yapılarla istişare içinde olmadan yapıyorlar? Sanırım bunlara, nasıl ki KSP çizgisinin anti-emperyalist çağrılarına cevap vermemeleri gibi hep merak edeceğiz, cevap alamayacağız. Bizlere hep "ders" niteliğinde söylem-lerle yaklaşan, "sınıf mücadelesi"nden kopuk olmakla suçlayan arkadaşlara tavsiyem; ülke nesnellliğini bizlerden iyi bildiklerini iddia edeceklerine, biraz da gelip buralarda incelemelerde bulunup, anti-emperyalizm bayrağını adada "tek başlarına" yükseltmenin sadece ideolojik tatminden başka birşey olmayacağını, emperyalizmin adadan "birlikte" hareket ederek kovulacağını "anlamaya çalışsınlar", anlamaları içi anahtar bir cümle var "Anti-emperyalist Birleşik Cephe".

KULİS

Halil Yılmaz

Ister istemez ben de bu soruyu sordum; "Neden Ekim ortalıkta gözüküyor?"

Çok yoğun geçen dönemin yorgunluğu mu var üstlerinde? Yoksa bıraktılar mı kültür- sanat la uğraşmayı. Yoksa mola mı verdiler? Oysa hepsi de çok yetenekli insanlardı. Tiyatrosu, müziği, dansı ile geçen dönemde birçok ilki gerçekleştirmişlerdi. Hala akıllarda kalan Grev oyunu, Kıbrıs'ta bir ilk olan olağanüstü Nazım Hikmet'i anma gecesi ve birçok danslarıyla... Neden bir anda bu faaliyetleri durdurdular? Geçenlerde Ekim'li bir arkadaşla görüştüm ve aklımı kurcalayan bu soruları birer birer sordum. "Hiç korkma" diyordu. "Biraz ara verdik yapacak daha önemli işler var" dedi. Neydi bu önemli işler? Tabi ki içinde bulunduğumuz seçim

süreci. Hemen benim sözümü düzeltti. "Seçim değil referandum! İçinde bulunduğumuz süreç içerisinde tiyatrodan, danstan, müzikten daha önemli işler var" diyordu. "Bu küçücük Ada için çok büyük bir fırsattı bu süreç. 40 yıldır hiç durmadan devam eden yanlışlıklar, aldatmacalar bu süreçte değiştirilebilirdi. Belki bu son fırsattı küçük ada için." Ve ekliyor; "Bu süreçten başarılı çıkamazsak eğer, bir çok genç göç edecektir İngiltere'ye, Güney'e. Halkımız yok olacak büyük bir ihtimalle." Hiç durmadan devam etti. "Biz gençler bu mücadeleyi sonuna kadar götürmezsek kim götürecektir? Biz hakkımızı istemezsek başkasından mı bekleyeceğiz kurtarılmayı? Kendimizi yönetemezsek kimlere kalacak bu memleket? 40 yıldır çekmedi mi bizden önce-

iler? Bizim de mi çekmemiz gerekiyor bu eziyeti? Statükoculara olan borcumuzu ödedik. Artık bizim sözümüz geçecek."

Gözlerinden hırsı ve kararlılığı apaçık ortadaydı. Karalıydı bu gençler değiştimeye 40 yıldır süre gelen bu düzenbazlıkları. Açıkcası utanmıştım sorduğum sorudan. Çünkü tamamıyla haklıydı. Ve ben düşüncesiz. Birden çok değerli bir hocamızın sözü geldi aklıma. "Dışarda sel varken evdeki eşyaları kurtarmaya çabalamak boşunadır."

Hala bu zamanda başka işler bekliyorum bu gençlerden. Niçin görünmüyorlar diyordum! Demek ki sabahları bakmıyordum etrafıma. Bakınca gördüm pankart tutarken, bildiri dağıtırken, bayrak sallarken. Geleceğini kurtarıırken!

Nazlıca

Nazlı Şahin

Yine esip gürlediler

Herbirimiz her şey için ve herkese karşı sorumluyuz.

DOSTOYEVSKI

KKTC'nin kuruluşunun 20.yılında KKTC'yi ziyaret eden Türkiye yetkilileri "yavru vatan" edebiyatını her zaman olduğu gibi yine gündeme getirerek, konuşmalarında Kıbrıs Türklerinin iradesini ve isteklerini bir kez daha hiçe saydılar.

Dünyamızın ve ülkemizin karanlıklara gömülüp can vermesini istemiyorsak, bütün dikkatimizi yıkıma yol açabilecek faşizmin kazanamaması için gerekli olan güç birliğine ve karşı duruşa çevirmeliyiz.

Bir faşistin insan onuru yerine "ulusun onuru" üstüne tumturaklı söylevler çektiğini iştirsiniz, emekçi insan toplumu yerine "kutsal aile kurumuyula insan ırkını kurtarma"ya kalkıştığını duyarsınız.

Bu faşiste; "Başka ulusların köküne kibrit suyu ekmeden, kendi ulusunu beslemek için ne yapıyorsunuz? Hekim olarak hastalıklara karşı, eğitimci olarak çocukluk çağını daha mutlu kılmak için, iktisatçı olarak yoksulluğa karşı, toplumsal danışman olarak kalabalık ailelerdeki anaların başlarından aşan işlerini azaltmak için, mimar olarak daha sağlıklı konut yapımı için ne yapıyorsunuz? Göçleri durdurmak için ne yapıyorsunuz?

Gençlerimizin eğitimi için üniversitelerde parasız eğitimi sağlamak için ne yapıyorsunuz? Barış için ne yapıyorsunuz?" diye sormak gerekir.

Bu sorulara verecek somut yanıtları yoktur faşistin, zira bu sorunların aşılması için mücadele vermek gibi bir kaygısı da yoktur. Çünkü faşistler yapıcı değil, yıkıcı ve yok edicidirler, barışı değil savaşı isterler.

"Verecek somut yanıtın yok senin, öyleyse sus! Kes şu vatan, millet gevezeliğini!" diye bilmek ve faşistleri sonsuza kadar susturabilmek için bu gün ölümlüde bir iktidar olabilmek mücadelesi var, bu mücadeleye güç katıp barış isteyenlerle birlikte yürümeliyiz.

Emeğin, sevginin ve bilginin elinde insanlığın yazgısına yön verecek gücün ilk adımıdır iktidarı almak.

Haydi Kıbrıs Türk halkı, gücünü göster! İnsan olmanın onurunu ve barışın sorumluluğunu yerine getir.

Son sözü sen söyleyeceksin!

İŞÇİDEN MEKTUP

Ustam'la Sohbet

Bugün yine güneş doğmadan uyandık ve çantamızı elimize alıp düştük ekmek kavgası yoluna. Ekmeğimizi Güney Kıbrıs'tan çıkarıyoruz biz de. Daha gözlerimiz açılmamıştı ki kendimizi Ledra Palace sınır kapısında bulduk.

Sınır kapısında siyasi bir parti, bildiri dağıtıyordu. Herkese verdiler bildirilerden. Tabii ki ben de aldım. Başka bir siyasi parti de önceki gün dağıtmıştı bildirisini...

Neyse yürüyerek geçtik Güney'e ve patronumuz (sömürücümüz) geldi, bizi alıp inşaata, ekme tekneimize getirdi ... İşimize koyulduk.

Bir süre sonra ustamla güzel bir sohbete başladık iş esnasında... Ustam çok şikayetçiydi olanlardan ve söyleniyordu devamlı... Yaklaştım yanına "ne oldu usta? derdin ne" dedim ve sanki fitili ateşlenmiş dinemim gibi patladı ... "Nedir bu bildiriler? Nedir bu insanların istediği? Sanki bu güne kadar hiç görmedik, her defasında aynı şeyleri söylerler; öyle olacak, böyle olacak diye, ama her zaman aynı. Hep sözlerde kalıyor, hiçbir şey yaptıkları yok, sadece konuşuyorlar masaların başında, ama hiç bilmiyorlar neler çektiğimizi, bizim neler yaşadığımızı. Laf bunlarınki, hep laf" dedi. "Usta tamam, bence de, haklısın. Bugüne kadar hiçbir siyasi parti biz işçilerin, emekçilerin hakkını savunmadı, bizler için halk için mücadele etmedi. Dediğin gibi söyleyen varsa da hepsi lafta kaldı, ama bu günlerde yaşananlar geçmişteki gibi değil. Şimdi Kıbrıs konusunda bir şeylerin değişmesi umuduyla yapılan mücadele ve iki halkın kardeşçe yaşayabilmesi için Kıbrıs'ımızın bütünleşmesi için bir adım olabilir. Şimdiki mücadele bu yönde usta" diye cevapladım ustamı... Ama hala anlayamamıştı.

"Bunların hepsini mecliste iken uçaracaksin havaya" dedi ve arkasından "bak oğlum bu kıravatlılardan beyaz gömleklilerden elinden geldiğince uzak dur. Onlar sadece kendi koltuğunu düşünür. Seni, beni bu halkı düşünmezler. Kulağına küpe olsun." dedi ustam. "Hemen hemen haklısın, genelde dediklerin doğru fakat bir şey var, adamları meclise doldurup yok etmek çare değildir. Çözümse hiç değil. Çünkü biri gider, biri gelir düzen yine aynı. Asıl çözüm yanlış olan düzeni kökten değiştirmektir. Biz emekçilere, işçilere, hiç mi yararları yok bunların? Aksine zararları mı var? O zaman işçisi, köylüsü, emekçisi örgütlenecek, birleşecek tek yumruk olacak ki isdediği gibi, bizlerin çıkarlarını savunan bir devlet kurulsun... ama birlik olmazsak hiç bir şey

değişmez ve hep aynı kalır...ustam, onun için bizler birlik olmalı ve örgütlenmeliyiz... örgütümüzde, bizim partimizde, tek yumruk olmalıyız ve halkın iktidarını kurmalıyız, sosyalizmi" dedim. Hemen "var mı öyle parti" dedi. "Tabii ki var usta. Olmaz olur mu hiç? İşçinin sesi, emekçinin, halkın yüreğidir o parti. "Hangisi?" dedi ustam tekrar. "KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ" dedim. Bu sıra da patron (sömürücümüz) geldi ve sohbeti kesmek zorunda kaldık. Ama ustamın da artık zihninde bazı şeylerin aydınlanmaya başladığını gördüm. Bu düzene bir DUR demek gerektiğini ve işçi, emekçi, halk olarak kendi gücümüzü ortaya koyarak iktidarımızı kurmamız gerektiğini anladım ...

Yine de ustama her fırsatta anlatacağım sosyalizmi, halk iktidarını, sömürüyü, eşitliği. Elbet bir gün binlerce işçi, emekçi, köylü, birlik, tek yumruk olacak ve incek bu köhne iktidarın en tepesine. Kuracak kendi yönetimini; SOSYALİZM'i...

KIBRIS'TA DEVRİM

Mustafa Güdük

Suriçinde bir evi Lefkoşa'nın Kıbrıs'ının imzası var
Her taşında, binlerce yıllık
O evin arka bahçesi şimdi
Kıbrıs'ta devrim
Portakal kokulu
Olmamış limon rengi
İncir tatlı ve
Adını bilmediğim bir ağaç yapraklı
Birkaç arkadaşı oturup
Gölgesinde kahve içtiğimiz

MEMLEKET İSTERİM

Cahit Sıtkı Tarancı

Memleket isterim
Gök mavi, dal yeşil, tarla sarı olsun
Kuşların, çiçeklerin diyarı olsun.

Memleket isterim
Ne başta dert, ne gönülden hasret olsun
Kardeş kavgasına bir nihayet olsun.

Memleket isterim
Ne zengin, ne sen ben farkı olsun;
Kış günü herkesin evi barkı olsun.

Memleket isterim
Yaşamak, sevmek gibi gönülden olsun;
Olursa bir şikayet ölümden olsun.

ÜÇÜN BİRİ

Dostluk kokusu geliyor denizden,
karşıkı sırtların arkası bir Yunan adası.
Şu Ege'nin havası...
ağzına sıçtığı Kibris Davası!
Nedir ulan paylaşmadığınız bu güzelim topraklarda,
niye kapıştırıyorsunuz bizi?
Birbirine benzer birçok yanımız
ve de çoktan karıştı kanımız.
Hepimize keyf veriyor ortak havamız,
neden ortak olmasın özgürlük ve mutluluk davamız?
Lanet olsun Akdenizin Havzası,
Petrol bölgesinin tam da odak noktası.
Batsa da kurtulsak Kıbrıs Adası.
Elinden hiç rahat yok, bok yeyenin Sam amcası...
Hizmetinde yağcısı, dalkavuşu, maşası
enbaştta da* gamaşası
hem de postallarının paşası.
Örümcek beyinli, faşist bozması.
korkutuyor bunları özgürlüğün tasası.
Bre kuş beyinliler, leş kargaları, örümcek kafalılar, hıyar salataları!
Gücünüz belki yeter mazlumları vurmaya
ama yetmiyecektir asla düşüncemizi susturmaya.
Dostluk türküleri söylüyor Ege'nin dalgaları
silip süpürecek sizi kardeş Dünya Halkları.
Haklısınız korkmakta düşünen insanlardan,
çünkü bizim gücümüz düşüncelerimizden.
Hepsini temizleyin, asın, kesin, katledin.
Kalmasın bir tek beyin sizden farklı düşünen.
Bir deneyin bakalım gücünüz yetecek mi?
Ayarsızlar, ahlaksızlar, köpekler.
Yüreksizler, uğursuzlar, haydutlar.
Sanmayın ilelebet devran böyle sürecektir.
ergeç şahlanacağız sıra bize gelecek.
Gömemezsiniz bizi mezara diri diri,
kokuşmuş düzeniniz sonunda yok olacak
elinizde kalacak sadece üçün biri!

Foça, 1999, Özdemir Göçer
NOT: * işaretli yere çok sevdiğiniz politik kişiliklerden birinin adını yazabilirsiniz!

SAVAŞANA DEĞİL SAVAŞTIRANA DİKKAT

Fatih Altaylı, 21.11. 03 Tarihli Hürriyet Gazetesinde Türkiye'deki son katliamlarla ilgili olarak şunları yazdı.

"Afganistan, Çeçenistan ve Bosna'da savaşanlara dikkat"

TÜRKİYE'de bu boyuttaki İslami terörün tohumları yıllar önce atıldı.

Önce Afganistan, sonra Bosna ve ardından Çeçenistan...

Pek çok Türk genci, belki de başlangıçta iyi niyetle, buralardaki savaşlarda "din kardeşlerine" yardım için savaş bölgelerine gittiler.

Bosna'da bunlarla tanıştım. Çeçenistan'da bunlarla birlikte günler geçirdim.

Hepsi Türkiye'deki küçük İslami veya milliyetçi örgütlerin yandaşlarıydılar.

Gittikleri yerlerde, bugün dünyayı sarsan terör örgütlerinin önde gelenleriyle beraber oldular.

Afganistan'dan dönenler Bosna'da, Bosna'dan gelenler Çeçenistan'da bu beraberlikleri pekiştirdiler.

Bunların hepsi Afganistan'daki, İran'daki kamplarda ortak eğitimler aldılar.

Cephelerde "kardeş" oldular.

Ve "Vehhabi Arapların" paralarıyla tanıştılar, bu paralara ulaşma, bu paraları amaçlarına uygun kullanma, bu paralarla silah, bomba alma yöntemlerini öğrendiler.

Savaşlar bitince bu kişiler ülkelerine döndüler.

Ama birbirleriyle temaslarını, ilgilerini kaybetmediler.

El Kaide şemsiyesi altında birleşen ve kimin tarafından tetiklendiği bilinmeyen terörün kaynağı işte bu insanlar.

Bunların kimi Arap, kimi Türk, kimi Afgan, kimi İranlı, kimi Pakistanlı...

Bu kişilerin hepsi bulundukları ülkede "potansiyel tehlike".

Terör, geçmişten gelen yanlışlığa dayanarak işte bunları kullanıyor.

Türkiye bir dönem bu insanlara "saygıyla" yaklaştı.

Ancak gelişmeler gösteriyor ki, saygıyla değil, dikkatle yaklaşmak gerekiyordu.

Türkiye'deki istihbarat örgütleri, dikkatlerini Afganistan, Bosna ve Çeçenistan'da savaşmış Türklere yöneltmek zorunda.

Bunların hepsini yakın takibe almak ve şimdiki ilişkilerini büyüteçle izlemek zorunda.

Çünkü bu tip terörü ancak böyle önleyebiliriz.

Bomba yüklü bir aracı trafikte durdurarak değil."

Fatih Altaylı'nın bu yazısına bizim bir ilavemiz olacak.

Savaşanlara değil, savaştıranlara

dan dolayı ölüyor. Aynı zamanda da üretim ve üretim kapasitesi fazlalığı, hem sanayi hem de tarımda hala daha büyük bir sorun olarak, her geçen gün artan bir sorun olarak duruyor.

Kısacası dünya çapında iktidar olan ve de dünya hakkında karar kılan, insanlık hakkında karar kılan bugünün yönetici sınıfı dünyayı işte bu şekilde yönetiyor. Yani yönetemiyor. Emperyalist kapitalizmin

■ İster legal savaş adına yapılsın, ister illegal terörizm ilan edilsin, insanlığın barbarlık içinde yaşamasını amaçlayan, dünyayı kriz yöntemleriyle yönetmenin aracı olan tüm bu savaşlar, insanların ölümünü önlemenin değil, insanların ölümünü sürdürmenin aracı olan tüm bu savaşlar insanlık düşmanı suçtur, ve bu savaşların kışkırtıcıları, örgütleyicileri ve uygulayıcıları insanlık düşmanı suç işlemektedirler.

genel krizi, ekonomik ve siyasi krizi almış başını gidiyor.

Bu şartlarda kullanılan yönetim tarzına kriz yönetimi adı veriliyor. Sistem, emperyalist kapitalizm içinde bulunduğu krizden çıkmak, bu krizi idare edebilmek için kendi eliyle krizler oluşturuyor.

Bunun dünya çapındaki anlamı, tek tek ülkelerde tek tek üretim alanlarını kapatmaktan, kapitalizmin savunucularının yaratıcı yıkım adını taktıkları üretim kapasitesinin, dolayısıyla da buralarda çalışan işçi ve köylülerin yıkımının yetersiz kalıp, ülkelerin yıkımına varılmasıdır. Parayla değil sırayla ülkeler yıkıma uğratılıyorlar. Ülke içinde yozlaşma (Sovyet ve Doğu Avrupa örneği), ülkeler içinde savaşlar, ülkeler arasında, milletler arasında savaşlar, ülkeleri belirli ekonomik siyasetleri uygulamaya zorlayarak yıkmalar...tüm bunlar devrededir.

Dünyanın mevcut yönetim tarzı, demokrasiyle, insanlıkla (insan haklarıyla) uzak yakın ilişkisi olmayan bir yönetim tarzıdır. Açıktan açığa barbarlıktır. Dünyayı bu duruma sokma işinde bugüne kadar ortak davranmış, bugünlerde de ortak davranan, ama genel krizleri azdıkça birbirlerine karşı da dünya çapındaki metodları kullanacakları açık olan emperyalist dünya sisteminin büyüklerinin, dünyayı yöneten bu ülkelerin, dünya bu durumda iken kendi ülkelerinde demokrasi-den, insan haklarından bahsetmesi, ve bazı kendini bilmezlerin bunların

dönüşmüş olan dünya gericiliğinin merkezleridir. Bu merkezler arasında şu andaki en gerici kesimi ABD-İngiltere ve onların ardında duran Avusturalya, Kanada, Yeni Zelanda ve İsrail oluşturur. Ama tüm bu ülkeler yığını, yanlarına altını üstüne getirdikleri Rusya'yı da alarak dünyadaki barbarlığı örgütleyen ve de yaşatan güçlerdir.

2. KRİZ YÖNETİMİNİN TÜRKİYE AYAĞI

Bu alana sadece 12 Eylül 1980 darbesi sonrası, ve kısaca bir bakalım. Bunu yaparken İslami hareket konusuna özellikle dikkat edelim.

1980 sonrası Kemalist olduğunu iddia eden TC Silahlı Kuvvetleri'nin üst yönetimi, Kemal Paşa'nın gücünü azaltmak, azalan gücünü de devlet kontrolü altında tutmak için şapka ve harf devrimlerini yaptığı, laikliği ilan ettiği İslami bürokrasiyi geliştirdiler. Her köye bir cami yapmak yanında, yoksul yörelerde devrimcilerin etki sahibi olmalarını önlemek için hem faşist örgütlenmeleri, hem de İslamcı örgütlenmeleri geliştirdiler. Yoksul yörelerden başlayarak belediyelerde bu eğilimlerin partileri hakim kılındı. Sendikalarda onlar devreye konuldu. İslami kanattan zenginler oluşturuldu. Kürtlere karşı mücadelede milliyetçi-faşist örgütlenmelerden özel timler kurulurken, İslamcı güçler Hizbullah vb., olarak örgütlendi. Amerika'nın "Muz Cumhuriyetleri" olarak bilinen Latin Amerikada kullandığı, devrimci, demokrat, anti-Amerikan tüm muhalefete, bilhassa da muhalefetin önderlerine karşı kullandığı ölüm mangaları yöntemi Türkiye'ye taşındı. Hem faşist milliyetçi, hem de İslami partiler güçlendirildi. Yoksulları onlar üzerinden örgütlenme yöntemi, muhalefeti onların örgütlerinden bireylerin gerek illegal, gerek legal (polis-Jandarma) örgütlenmelerinden katletme yöntemi kesin yönetim metodu olarak yerleşti. Bazı analistler bir dönem önce İslami örgütlere karşı girişilen yıkıcı ve katliamcı faaliyetler, Susurluk'ta ortaya çıkan durum temelinde Türkiye'deki kriz yöntemi metodolojisinin bu tür örgütlenme ve yöntemleri terk etme yönünde ilerlediğini iddia ettiler. Halbuki Hizbullah'ın kurucusu olduğu iddia edilen günün İçişleri Bakanı Aksu'nun son çıkartılan Pişmanlık Yasası çerçevesinde 1,500 civarında Hizbullah vb., üyesini salıverdiği, ve bu yasanın esas amacının bu olduğu da iddia edilir.

Tabii ki, İslami ve faşist milliyetçi örgütlenmelerin geliştirilmesi sadece Türkiye'deki kriz yönetimi metodu olarak ortaya çıkmamıştır. Bu örgütlenmeler, Kafkaslar dahil Tüm Sovyet ülkelerinde, Balkanlar'da, ve Doğu Avrupa'da "Komünizmin Çökertilmesi" Amerikan planında aktif rol almışlardır. Bu örgütlenmeler şu anda Avrupa Birliği ülkelerinde de mevcuttur. Gerek mafya örgütlenmeleri olarak, gerek İslami ve faşist milliyetçi örgütlenmeler olarak, gerekse de ticari ve devlet örgütleri olarak tam bir iç içe geçmiş bir şekilde tüm bu bahsini ettiğimiz yörelerde mevcutturlar. Bu mevcudiyet ve bu mevcudiyete bağlı olarak etkinlikleri sadece Türkiye'nin yönetilmesine katkı koymuyor, aynı zamanda Amerikan-İngiliz-İsrail yönetimine de katkı koyuyor.

Bu örgütlenmeler çerçevesinde ve yukarıda değindiğimiz amaçlarla faaliyet gösteren, ve Fatih Altaylı'nın değindiği Afganistan, Çeçenistan ve Bosna'da

kardeşleri olan bireyler ve örgütler şimdi düşmanları oldu. Afganistan, Çeçenistan ve Bosna'da ölümü göze alarak ölen, ve de öldüren bu insanlar niye oralarda kurtuluş savaşçısı kardeşler. Oralarda öldürdükleri insanlar insan değil midir? Niye Türkiye'de kendi ölümlerini göze alarak öldürdüklerinde kurtuluş savaşçısı değil de terörist, ve de öldürdükleri insanlar insandır? Rezilliğin bu kadarı da fazladır. Hem kendi ölümlerini göze alarak savaşmakta olan bu insanlar, hem de onların öldürdükleri insanlar insandır. Nasıl ki resmi asker elbisesiyle, legal veya illegal savaşta ölen ve öldüren askerlerin insan olması gibi, onların savaş sırasında silahlarla, savaş sonrasında ekonomik yıkımla ölümlerine yol açtıkları insanların da insan olduğu gibi... Bu birey ve örgütlerin ölmeleri ve öldürmeleri ile, asker elbiselerinin ölmeleri ve öldürmeleri arasında, birinde terörizm ve insanlık düşmanı suç görüp, diğerinde gayet normal bir savaş ve insanlık düşmanı suç görmemek için kişinin ar damarının çatlamış olması gerektir.

3. TERÖRİZM DEĞİL, İNSANLIĞA KARŞI SAVAŞIN PARÇASI, KRİZ YÖNETİMİNİN ARACI

Esas ve önemli sorun, isterse terörist faaliyet, isterse kurtuluş savaşı, isterse legal savaş adını alsın, bu faaliyetleri yürüten örgütlenmelerin kimler tarafından yönetildiği, kimlere zarar verici faaliyetler yürütüldüğü değildir. Bu faaliyetler kimler tarafından kimlere karşı yönetilirse yönetilsin, son tahlilde, ve esas olarak dünya emperyalizminin dünyayı yönetmek için devreye soktukları kriz yönteminin bir ürünü ve de aracıdır. İster düzenli ordu, düzenli sivil güç, isterse düzensiz vurucu güçler olsunlar. İsterse birinin savaş tarzı legal, ve insanlık suçu olmayan, diğerinki illegal, terörist ve de insanlık suçu olan savaş tarzı olarak ilan edilsin. Bu savaşlar ve taraftarları, dünyayı yönetemeyen, dünyayı barbarlığa sürükleyen emperyalizmin dünyayı yönetmek için oluşturduğu oluşumlar ve savaş tarzıdır.

Afganistan'da Ruslar köylüleri bombalayıp öldürdüğünde cinayet, Amerikalılar aynısını yaptıklarında "savaş hali naparsın"? Afganistan'da dini örgütler Rusya taraftarı sivilleri asıp kestiklerinde, bombaladığında kurtuluş savaşı, aynısı Amerikan taraftarlarına yapıldığında terörizm. Aynı durum Çeçenistan, Bosna, Yugoslavya, Afrika'nın, Latin Amerika'nın dört bir yanı, Irak, Kürdistan, Türkiye, vb., ve de Amerika ve İngiltere de dahil tüm dünya için geçerlidir.

İster legal savaş adına yapılsın, ister illegal terörizm ilan edilsin, insanlığın barbarlık içinde yaşamasını amaçlayan, dünyayı kriz yöntemleriyle yönetmenin aracı olan tüm bu savaşlar, insanların ölümünü önlemenin değil, insanların ölümünü sürdürmenin aracı olan tüm bu savaşlar insanlık düşmanı suçtur, ve bu savaşların kışkırtıcıları, örgütleyicileri ve uygulayıcıları insanlık düşmanı suç işlemektedirler.

Milletlerin kardeşliğini değil de düşmanlığını örgütleyenler, ülkelerin kardeşliğini değil de düşmanlığını örgütleyenler, ülkelerde insanların kardeşliğini değil de düşmanlığını örgütleyenler, doğrudan demokrasiyi değil de zalim diktatörlükleri örgütleyenler, bu ahlaksızlık temelinde insanları isterlerse ölüm mangaları kurarak, isterlerse illegal örgütlerce bombalatarak, isterlerse legal ilan ettikleri savaşlarla öldürsünler. İsterlerse IMF'de çizdikleri planlarla öldürsünler. İnsanlık düşmanı suç işlemektedirler.

İnsanlığa en büyük hizmet, bunların iktidarına en hızlı bir şekilde son vermekten, doğrudan demokrasiyi en hızlı bir şekilde kurmaktan geçer.

Kahrolsun emperyalist barbarlık!

Yaşasın Komünizm!

■ İnsanlığa en büyük hizmet, bunların iktidarına en hızlı bir şekilde son vermekten, doğrudan demokrasiyi en hızlı bir şekilde kurmaktan geçer.

dikkat. Ve de onların yazar çizer takımından "kardeşlerine"...

Değil mi Fatih?

TERÖRİZM Mİ, KRİZ YÖNETİMİ Mİ?

1. DÜNYADA KRİZ YÖNETİMİ

Afrika'nın hemen hemen tümü dünya üretim-ticaret sisteminin dışına itilmiş vaziyettedir. Eski Sovyetler Birliği, ve de Doğu Avrupa ülkelerinin üretim kapasitesi yüzde elli ile yüzde sekseni bulan oranlarda yok edildi. Yugoslavya ülkeleri ve Arnavutluk yıllarca silah ve mermi tüketti, hiçbir şey üretmedi, dünya üretim-ticaret sisteminin dışında kaldı, şimdilerde eski durumlarının yüzde elliisini elde etmiş durumda değiller. Arjantin tümünden devre dışına itildi, hala daha geri gelmiş değildir. Latin Amerika ülkelerinin çoğunda uyuşturucuya karşı savaş adında ülkeler dünya ekonomik sisteminin dışında tutuluyor. Türkiye'de bile Kürt bölgeleri yakılıp yıkıldı, hayvancılık yok edildi, baraj ve sulama sistemi gelişirken köylüler yoksullukla, açlıkla, ve de özel timlerle boğuşuyor. Her sene en azından 40 milyon insan açlıktan, susuzluğun yol açtığı sorunlardan, en basit hastalıklardan, katliamlardan ve savaşlar-

demokrasinin beşiği olduğunu ilan etmesi kadar büyük bir rezillik düşünülemez.

Tüm bu büyük ülkeler, yaptıkları açık ve gizli savaşlar, başka ülkeleri karıştırmalar, başka ülkelerde gerici ve katliamcı güçlere verdikleri açık ve gizli desteklerle tamamiyle barbar ülkelerdir. Bu ülkelerin yöneticileri sadece ve sadece IMF (Uluslararası Para Fonu) çatısı altında bir araya gelerek oluşturdukları siyasetlerle dünya çapında milyonlarca insanı gayet bilinçli ve bilerek açıktan, hastalıtan öldürmektedir. Düzenledikleri savaşlar, iç savaşlarda gerici, kendi oluşturdukları katillere verdikleri destekler, tüm bunlar hesaba katılmasa bile sadece IMF çerçevesinde yapılanlar, DTÖ (Dünya Ticaret Örgütü), DB (Dünya Bankası) çerçevesinde yapılanlar açıktan açığa insan kırımı, insanlığa karşı işlenmiş suç, açıktan açığa barbarlıktır.

ABD, AB ülkeleri, İsveç, Japonya, ve Anglo-Sakson emperyalizminin uzantıları Kanada, Yeni Zelanda, Avusturalya ve İsrail dünya demokrasisinin değil, dünya gericiliğinin, açıktan açığa barbarlığa

Türkiye'den haberler... Türkiye'den haberler...

HAKKINI ARAYAN İŞÇİLER
İŞTEN ATILDILAR

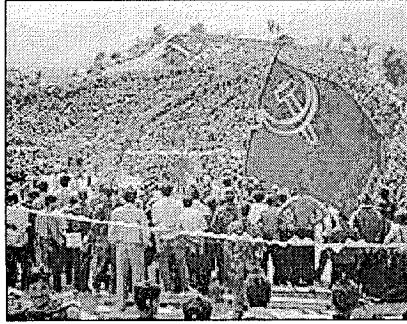
Türkiye'deki bir tekstil firmasında, ücretsiz izinlere karşı çıkan ve şirketin sigortasız işçi çalıştırmamasından dolayı sigorta sigorta talebinde bulunan 16 işçi işten atıldı. Tazminatları da ödenmeyen işçilerin yasal yollara başvurarak haklarını aramaya devam edecekleri bildirildi.

KESK'LİLER
YARGILANMAYA
DEVAM EDİYOR

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu'nun 23 Ağustos'ta düzenlediği mitinge katılan sendikacıların yargılanmasına devam ediliyor. Sendikacılar, izinsiz gösteri ve polise mukavemetten yargılanıyorlar. Duruşmada iddia makamının iddialarını reddeden sendikacılar, gösterinin demokratik bir eylem olduğunu belirttiler. Sanıkların bu davada beş yıla kadar hapisleri isteniyor.

İŞÇİLER TÜMTİS
SENDİKASIYLA, PATRON
DA POLİSLE KOLKOLA

Bir boya şirketinde TÜMTİS Sendikasının başlattığı grev ikinci ayını geride bırakmak üzere. İşçilerin yaklaşık iki aylık direnişinde gerek polis in saldırılarının yoğunlaşması gerekse de patronun grevdeki işçilerin yerine başka

işçi alması gibi tezgahlar karşısında işçilerin direnişi geriletilmiyor. Ancak işçilerin saldırıları boşa çıkartma çabaları zor kullanılarak engelleniyor.

TÜMTİS sendikası 2002 yılında boya şirketinde çoğunluğu sağlamış ve kanunen yetkili sendika olarak atanmış. Patron, sendikanın ve örgütlü işçi mücadelesinin önünü almak için çeşitli yollara başvurdu, toplu sözleşme toplantılarına katılmadı.

Bunun üzerine işçiler yasal haklarını kullanarak greve gittiler. Grev boyunca patronun polisle kolkola hakeret ettiğini, greve rağmen patronun depodan mal çıkardığını, bunu engellemek isteyen işçilere ise polisin kaba kuvvet kullandığını ve gözaltına aldığını belirten işçiler, hak arama mücadelesinin süreceğini söylediler.

MERSİN'DE POLİS
TERÖRÜ

6 Kasım'da Türkiye'nin dört bir yanında gerçekleşen YÖK karşıtı eylemlerden sonra, polis Mersin Üniversitesi'nde okuyan devrimci/demokrat öğrenciler üzerindeki baskısını artırıyor. Her gün birçok öğrencinin tehdit edildiği, gerekçesiz kimlik sorma, küfür, hakaret ve tehdit etme gibi baskı yöntemlerinin uygulamaya koyulduğu gelen bilgiler arasında.

Yaşanan baskılar üzerine İnsan Hakları Derneği Mersin Şubesi'nde bir basın açıklaması yapan öğrenciler, polisin üniversite içerisinde yer almasının ve baskı, tehdit yöntemleri uygulamasının bilimsel ve sağlıklı bir eğitim yapmanın önünde engel teşkil ettiğini, süren baskılara rağmen mücadelelerinin süreceğini belirttiler. Öğrencilerin polisler hakkında suç duyurusunda bulundukları bildirildi.

TAYAD'LILARA
POLİS SALDIRISI

F tipi cezaevlerini protesto etmek için 64 gündür açlık grevinde bulunan TAYAD'lı ailelere, eylemlerini sürdürdükleri Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda polis saldırdı. Geceyarısı düzenlenen polis saldırısı sonucunda aileler gözaltına alındı ve Terörle Mücadele Şubesi'ne götürüldü. Daha sonra aileler serbest bırakıldılar.

TÜRK-İŞ'E İŞÇİLERDEN
PROTESTO

3-7 Aralık tarihlerinde 19. olağan genel kurulunu toplayacak olan Türk-İş Sendikası, Başkanlar Kurulu'nu topladığı saatlerde cam işçilerinin protestolarıyla karşılaştı. Cam işçileri, yaşadıkları işçi kıyımında sendikaların yanlarında yer almadığını ve sorunlarına duyarsız kaldığını belirterek toplantı bitiminde sendika ağalarını alkışlarıyla protesto ettiler. İşçiler, ankara'da Türk-İş merkezine kadar sloganlarla yürüdüler. "Şişecam işçileri iş, ekmek, özgürlük mücadelesinde yalnız değildir" pankartı arkasında, sık sık "Şişecam işçisi, direnişin simgesi", "Sendikama dokunma, tercihime karışma" sloganları ile yürünen işçiler, Türk-İş Merkezine geldiklerinde "Türk-İş uyuma, işçine sahip çık" sloganlarıyla, alkış ve ıslıklarla sendika ağalarını protesto ettiler.

Bu olayların ardından, Şişecam iş yerlerinde işçiler 9 Aralıkta greve inecekler. Grev kararı 13 işyeri ve yaklaşık 5 bin işçiyi kapsıyor.

SENDİKALI İŞÇİYE MİT'TEN
AJANLIK DAYATMASI

Sağlık Emekçileri Sendikası İzmir Şubesi 21 Kasım'da yaptığı basın açıklaması ile SES üyesi bir işyeri temsilcisine Milli İstihbarat Teşkilatı (MIT)'in ajanlık dayatması yaptığını belirtti. İşyeri temsilcisinin çalıştığı hastahenenin başhekiminin odasına çağrılıp bu odada MIT ajanları tarafından kendisine ajanlık teklif edildiğini, sendika çalışmalarını bırakmadığı takdirde istedikleri yere süreceklerini söylediklerini anlatan sendikanın işyeri temsilcisi, suç duyurusunda bulunacağını, bu türdeki baskı yöntemlerinin sendikal çalışmaların önünde duramayacağını kaydetti.

FANSET'TE DİRENİŞ
ARTARAK DEVAM EDİYOR

Lastik-İş sendikasına üye oldukları için işten atılan Fanset işçilerinin direnişi sürüyor. İşten atılan 9 işçinin işe geri alınması talebi patron tarafından kesinlikle reddedildiği için görüşmeler sona erdi. Fabrika işçileri, iş yavaşlatma ve paydoslarda fabrika dışına çıkıp alkışlı protesto eylemleri ile direnişe destek vermeye devam ediyorlar.

TEMİZLİK İŞÇİLERİ
EYLEMDE

Çapa Tıp Fakültesi'nde çalışan temizlik işçileri, iki aydır ücretlerini alamadıkları için işi bıraktılar. Ayda 225 milyon lira alan işçiler, çalışma koşullarının son derece kötü olduğunu, Cumartesi ve Pazar günleri de çalıştırıldıklarını, bir gün işe gelmezlerse, üç günlük ücretin kesildiğini belirttiler ve taleplerinin yerine getirilmesini istedikler.

İSTANBUL'DA BOMBALI
SALDIRILAR

Geçtiğimiz hafta İstanbul'da iki sinagog ile bir banka ve İngiliz Konsolosluğu'na düzenlenen bombalı saldırılarda 50'ye yakın kişi yaşamını

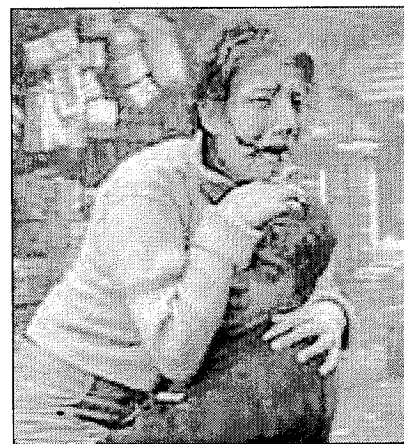
yitirdi, 400'den fazla insan da yaralandı. Emperyalizm kaynaklı bu saldırıların bölgede değişen dengelerin yeniden değerlendirilmesi, Türkiye'nin işgal ve savaş politikasında oynayacağı rolün tayini yönünden etkileyici olacağı açıktır. Sivil halkın zarar gördüğü bu saldırıların kaynağını ve saldırıların kendisini kinıyoruz.

ESAS SORUMLU
EMPERYALİZM VE
İŞBİRLİKÇİLERİDİR

İstanbul'da yaşanan bombalamaların ardından bir araya gelen Türk-İş, Hak-İş, DİSK, KESK, Kamu-Sen, Memur-Sen, TMMOB ile TTB Ankara Kızılay meydanında düzenledikleri ortak eylemle saldırıları kınadı. Sessiz yürüyüş şeklinde gerçekleşen eylemde sık sık "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Terörün kaynağı ABD emperyalizmi", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atıldı.

KESK temsilcisi yaptığı konuşmada, Amerika'nın beslemesi şeriatçı örgütlerin bu eylemlerden sorumlu olduklarını, saldırıları genel ve soyut bir "terör" kavramıyla açıklamaya çalışan hükümetin bunu bahane ederek baskı kurmayı, hak ve özgürlükleri yok saymayı, demokratik alanları boşaltmayı hedeflediğini ancak buna karşı direneceklerini, emperyalist saldırıya karşı katliamlara boyun eğmeyeceklerini belirtti.

Grupların birleşmesinden sonra alana giren 400 kişilik kitle adına bir açıklama okuyan TMMOB başkanı Kaya Güvenç, Türkiye'de ve bölgede barış ve demokrasi, Irak ve Filistin'e özgürlük

istediklerini belirtti.

Bu eylem göstermiştir ki, burjuva medyanın tüm çarpıtma çabalarına, dezenformasyon taktiklerine karşı, saldırıların esas kaynağı emperyalizm ve yerli işbirlikçileridir. Bu eylemde de bu olgu halk tarafından teşhir edilmiştir.

İSTANBUL'DA DA
SALDIRILAR KINANDI

SODEV, Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, Kristal-İş Sendikası, Karakedi Kültür Merkezi, Emek Platformu'nun 22 Kasım Cumartesi günü düzenlediği eyleme destek verdi. Saldırıların protesto edildiği buluşma, Fransız Konsolosluğu önünde saat 10:30'da gerçekleşti. Eylemde yaklaşık 3000 kişilik bir kitle hazır bulundu. Gösterilerde sık sık "kahrolsun Amerikan emperyalizmi" "Katil ABD Ortadoğu'dan defol" sloganları atıldı. Eylemde, bu tür saldırılara karşı tek yürek olmak gerektiği vurgulandı.

SAVAŞA BİREYSEL
TEPKİ

İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi'nde bir basın açıklaması yapan Tuğkan Tuğ isimli savaş karşıtı, eşitlikçiliklerin, haksız yere insan öldürmenin, haksız savaşların sürdüğü, milyonlarca insanın eylemlerine rağmen de savaşın devam ettiği bir ortamda, bir sistemde askerlik görevini yapmayacağını belirtti ve vicdani retçi olduğunu kamuoyuna duyurdu.

Kavgamız

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKIM

Kapitalizmin Buhranı

11 Eylül ve sonrasında gelişen süreç kapitalist egemenler tarafından dünya halklarına "terörizm karşı savaş" maskesi altında yeni bir saldırı başlatmıştır.

Tıkanma ve gerileme dönemine gelmiş olan kapitalizm kendine yeni çıkış yolları aramakta, "terörizm" bahane ederek baskıcı egemenliğini daha da artırmaya gitmektedir.

Amerikan emperyalizmi piyasalarında meydana gelen üretim fazlasını tüketebilmek ve yeni kaynaklar yaratmak için "terörizm karşı savaş" diyerek gerçek terörizmi dünya halklarına dayatıyor.

Afganistan ile başlayan yayılmacı savaşlar Irak'la devam ederken sıradaki hedeflerine gözdağı vermeyi de ihmal etmiyor.

Amerikan emperyalizmi gün geçtikçe güç kaybederken diğer kapitalist ülkeler de tabi ki bu buhrandan paylarını alıyor.

AB ülkeleri Amerikan sermayesine baş tutabilmek için birleşirken gün geçtikçe daha da batağa saplanıyor.

AB üyesi ülkelerde işçi sınıfının sosyal hakları kesintiye uğratılırken, Almanya, İtalya, Yunanistan, İngiltere ve diğer tüm üye ülkelerdeki işçi hareketi gün geçtikçe daha da güç kazanıyor.

Yüz binler sokaklarda AB politikalarını red ederken, hükümetlerde yer alan ve işçi sınıfından çok para babası patronların hakkını korumaya soyunan sosyal demokrat partilere alternatif kendi sınıf sendikalarını ve partilerini oluşturma yoluna gidiyor.

Şu ana kadar kitleler yeterli sınıf bilincine varmamış olsalar da giderek bu bilinci daha da iyi kavıyorlar.

Belki şu an AB ülkeleri içerisinde gerçekten Marksist-Leninist temelde bir partileşme göremesek de, gelişmeler bizlere yakın gelecekte bunun olabileceğini göstermekte.

Biz Marksistler geleceğe dair kehanetlerde bulunmayız, çünkü bizler herşeyin diyalektik olarak geliştiğini ve gerçekleştiğini biliriz, ama aynı zamanda biz Marksistler gelecekte olabilecekleri geçmişe ve bugüne bakarak diyalektik olarak nasıl gelişebileceğini de tahmin edebiliriz.

Tıpkı Marx-Engels ustalarımızın saptamalarının gerçekleştiği ve gerçekleşmeye devam ettiği gibi,

Tıpkı Lenin-Stalin önderlerimizin savunularının 1917 Ekim Devrimi ile gerçekleştiği gibi.

Bizler Kıbrıslı sosyalistler olarak uzun yıllar gazete ve dernek olarak sürdürdüğümüz mücadelemizi bundan bir sene önce daha da yükselterek Kıbrıs işçi sınıfının bir türlü sahip olamadığı Marksist-Leninist sınıf partisi Kıbrıs Sosyalist Partisi'ni kurduk.

Bugün Partimiz bir yaşında ve bir yaşında olmasına rağmen dünyadaki doğru temeldeki sayılı Marksist-Leninist yapılarından biri.

Bugün bu doğru temelini "Barış ve Demokrasi Hareketi" içerisinde yer alarak siyasetini kitlelere ulaştırma benimsetme taktiklerini yerine getirmekte olan Partimiz, gün geçtikçe daha da kitleselleşmekte.

Aralık seçimlerine birkaç hafta kala biz sosyalistler statükoyu devirme mücadelesini yükseltirken, kitlelerin de bu mücadelede en aktif şekilde yer alması için var gücüyle çalışmakta.

Çünkü bizler biliyoruz ki Aralık seçimleri mücadelenin sona ermesi demek değildir, tam tersine mücadelenin daha doğru bir temele, sosyalizm mücadelesine, çekilmesi için bir fırsattır.

Kıbrıs AB üyesi olsun veya olmasın, bizler için hedef işçi sınıfının iktidarı ele geçirmesidir, AB üyeliği ise bizim için olsa olsa sadece bir araç olabilir, sosyalizmin kuruluşu sağlamak için bir araç.

Bu kesinlikle AB'ye girince sosyalizm kurulacak anlamına gelmemektedir.

Bu, bugünkü statükonun devrilmesi, kitlelerin örgütlü mücadelenin önemini kavraması ve Kıbrıs işçi sınıfının birleştirilmesi anlamına gelmektedir, ki bu gelişmeler Kıbrıs işçi sınıfının sosyalist mücadelesini yükseltmesine olanak sağlayacak olan gelişmelerdir.

Ne demiştik, bizler kehanetlerde bulunmayız, ama bizler olayların diyalektik olarak nasıl gelişebileceğini tahmin edebiliriz.

Yaşasın Kıbrıs işçi sınıfı Partisi Kıbrıs Sosyalist Partisi

Yaşasın tüm dünya işçi sınıfının sosyalist mücadelesi

Yaşasın Devrim ve Sosyalizm.

BDH TAŞPINAR KÖYÜNÜ ZİYARET ETTİ

14 Aralık genel seçimleri propaganda çalışmaları çerçevesinde, BDH Güzelyurt adayları ve İlçe Yönetim Kurulu Taşpınar Köyü'nü ziyaret etti.

Saat 19:00'da başlayıp, 20:00'de sona eren toplantıya yaklaşık 30 Taşpınarlı vatandaş da katıldı. Açılış konuşmasını BDH milletvekili adayı Mehmet Süleymanoğlu yaptı ve adayları tanıttı. M. Süleymanoğlu konuşmasında; BDH'nın meydanlarda toplanan onbinlerin taleplerine uygun olarak kurulduğunu vurguladı. Bugüne kadar olan seçimlerde toplumun sorunlarını çözemediğini bile şu veya bu yönde, kişisel çıkarlar uğruna oy kullanıldığını, ancak geline bu aşamada politik ortamın çok farklı olduğunu, bu seçimin normal bir seçim olmadığını, bir referandum olduğunu izah etti. Bu seçimlerle Kıbrıslı Türk halkına yeni bir Kıbrıs, yeni bir ortam yaratma fırsatı çıktığını ve her Kıbrıslı Türk'ün de bu fırsatı kullanması gerektiğinin altını çizdi. Yeni siyasi ve ekonomik ortamın Kıbrıs sorununun Annan Planı temelinde bir çözüme ulaştırılması ile elde edileceğini vurguladı.

Bugünkü sistemin çürüdüğünü ve

çöktüğünü, bu sistemi kökten değiştirmeden vaadlerde bulunmanın hiçbirşey ifade etmeyeceğini, halkı kandırmaktan, halka yalan söylemekten başka birşey olamadığını söyleyen Süleymanoğlu, BDH'nın seçim manifestosunun Kıbrıs sorununun çözülmesine endekslendiğini anlattı. Bu konuda

BDH'nın hiçbir zaman ikircikli bir politika izlemediğini, Kıbrıslı Türk halkın duygularını, düşüncelerini, beklentilerini açık ve net olarak hiçbir şeyin arkasına gizlenmeden cesaretle yansıttığını vurguladı. BDH başkanı Sayın M. Akıncı'nın gerek ülkede, gerekse yurtdışında bu doğrultuda yapmış olduğu açıklamaların ve

çıkışların toplumumuzun her katında büyük bir destek ve beğeni topladığını anlattı. Bundan dolayıdır ki; BDH'nın son zamanlarda çeşitli komplolara ve saldırılara maruz kaldığını sahte anketlerle, dedikodularla yıpratılmaya çalışıldığını belirtti.

Diğer barış güçleri partilerle de bir protokol imzalandığını hatırlatan M. Süleymanoğlu, bu protokol çerçevesinde seçimden sonra bir görüşme heyetinin oluşacağını ve derhal görüşmelere başlanacağını, Kıbrıslı Türk halkın siyasi eşitliği ve egemenliği temelinde 1 Mayıs 2004'ten önce bir anlaşmanın imzalanacağını söyledi.

M. Süleymanoğlu bu politika doğrultusunda, hep birlikte yeni Kıbrıs yaratmak için Taşpınar halkından BDH'ya destek olunmasını talep ederek konuşmasını sonlandırdı.

Daha sonra söz alan diğer milletvekili adayları da BDH'nın politikalarını anlattılar.

Daha sonra Taşpınarlıların sorduğu sorular çerçevesinde konular tartışılmış ve toplantı sona erdirilmiştir.

Zehra Cengiz: "14 Aralıkta 'Statüko'yu değiştireceğiz"

Barış ve Demokrasi hareketi Lefkoşa Milletvekili adaylarından Zehra Cengiz, Doğan Harman'ın "Konuşma Zamanı" adlı radyo programında, 14 Aralık seçimlerine ilişkin barış ve çözüm yolunda bu ülkeyi vatan bilen, onlarca yıldır ülkede ekonomik ve siyasi istikrarsızlığı birlikte yaşadığımız, emeğin yanında olan gerek Türkiye kökenli gerekse Kıbrıs asıllı tüm halkımızın beyinlerindeki statükoyu öncelikle yıkarak, hep birlikte statükoyu değiştireceklerini vurguladı.

İnsanların devamlı "gemilere doldurup geri gönderilme" tehditlerini şiddetle kınayan Zehra Cengiz, bu tür söylem-

lerin kendisine Hitler Faşizmi'nin Alman Yahudileri'ni, insanlık dışı bir yerlere toparlayıp sabun yapma uygulamasını çağrıştıran ırkçı, şöven bir anlayışın eseri olduğunu ve statükocuların bu söylemlerini, Kıbrıs'ta halkın demokrasisini gerçekleştirerek insan haklarına saygılı, halk için devlet anlayışıyla çözüm ve barışın ülkesi olacak Kıbrıs'ta ters yüz edeceklerini ifade etti.

BDH adayı, Türkiye kökenli yurtaşlarımızla hep birlikte mücadele ederek bağımsız bir Kıbrıs'ın zaferini birlikte kutlayacaklarını yineledi.

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K. Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk